

చందమామ

సెప్టెంబర్ 1971

90
P

రుచిగా
చల్లగా
తియ్యగా మండి

ఎక్స్‌ట్రా-స్ట్రాంగ్
పెప్పర్‌మింట్లు

కఠినమైనది మృదువైనది చూడండి
మనో తృప్తిని ఇచ్చే రుచిని అనిపిస్తాం
మనముక్తికి మనం ముగిసినా
మనముక్తికి మనం ముగిసినా

www.parle.com

ప్రతి గ్రంథాలయంలోను
ఉండితీరాలి!

★

క్రీస్తు మమరం మోక్షరంగం
దయించిన శిశుమయి పుస్తకాలు

'SONS OF PAHU'

Rs. 5-25

'THE NECTAR OF THE GODS'

Rs. 4-00

పిల్లలకు ఉపయోగపడే
కవితాగీతము.

★

కావ్యములు

డా. టి. ఎ. పి. పి.

'శంషనాను విల్లింగ్'

మదరాసు - 26

చేరండి విజయ

శిశురానికి **శ్యామ్**

పెన్నులతో

శిశువులకు ఉపయోగపడే
పెన్నులతో వ్రాయుటకు
ఉపయోగపడే పెన్నులు
శిశువులకు ఉపయోగపడే
పెన్నులతో వ్రాయుటకు
ఉపయోగపడే పెన్నులు

శిశువులకు ఉపయోగపడే

శ్యామ్

పెన్నులతో వ్రాయుటకు
ఉపయోగపడే పెన్నులు

శ్యామ్ (పెన్నులతో) పెన్ సిస్టమ్

శిశువులకు ఉపయోగపడే పెన్నులు
ఉపయోగపడే పెన్నులు

SAR
PICTURES

ప్రేక్షకులకు అందమైన సినీ అనుభవం కోసం

నా తమ్ముడు

నా తమ్ముడు కోయిల్ పాటగాలి... నా తమ్ముడు నా జీవితంలో భాగమయ్యే
నా తమ్ముడు నా జీవితంలో భాగమయ్యే

MAKING

రామ్ రెడ్డి

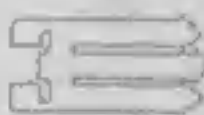
MAKING

పాపం యీ దంతం హత్య చేయబడింది!

మరి ~~.....~~ ఏదీం యిద్ది
 ఇంపెరియ. ఏర్లు ఇవరి కేణం వాకా, అంత నిమ్మ ~~.....~~
 జచ్చేనేవాకా తాళా పూకమైవ నల్లం తెరియిచేరేది,
 తేలివరేయిలంతే— తెరిచి నేమి అల్లర్లు అయి. అలాంటి
 పరిస్థితినికాని వార్త బ్రష్తోకా, టూత్ పేస్ట్తోకా
 పక్కాది కోరడం.

మరి తాళా పూకమైవ తాళా నమ్మకంతా ఎక్కువ
 వాదివ్వచ్చుయితే, తాళా ఏవేర నింపానా జరిగివుండేది
 కాదు, పరిస్థితినించి, నివాక పూకమైవోగిం
 యివేమిందరి మూల ఏదాడా పక్కాదోది కంకల్తుంటి
 చంకకయ్యాన్నంటి కడిస్తూంటి.

- మంచి ఎనామిల్ ని గట్టిపరచడానికి
- పోలితో తయారయ్యే పీనిక్
- తయారు వాడుకవామి
- చంకకయ్యాన్న ఆదర్శటానికే

మీ పక్కని హత్య చేయకండి
 మీ పక్కని హతాశుకోసం కోసం

బినాకా ఫ్లోరైడ్

C I B A Cometa

POKKA-CKA-TEL

ఎక్కడ
లైఫ్ బూయ్
 వున్నదో అక్కడ
 ఆరోగ్యం
 వున్నది

లైఫ్ బూయ్
 మురికిలో గల సూక్ష్మ
 జీవులను కడిగివేస్తుంది

లైఫ్ బూయ్ లిమిటెడ్, బెంగళూరు

హైదరాబాద్ రిజర్వ్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్, హైదరాబాద్

**ENSURE YOUR
SUCCESS**

With

GLOBE

ACCURACY

**Best Famous Brands
of Geomtry Boxes
by KASHYAP.**

MADE IN INDIA HONEST

Atty

G. S. KASHYAP & SONS

PRASADI HOUSE, Darya Gani, Delhi-6

నేషనల్ వారి
కాక్చేర్ సాఫ్ట్

THE NATIONAL TRADING COMPANY (MADRAS)
41, VELACHERI ROAD, MADRAS 12

నా చర్మమును
స్వచ్ఛముగా
చేయవలసిగా
చేయుచున్న
మృదువైన
ఉత్పత్తి

**కల్పనా
టాల్కం పౌడర్**

హల్లూ! నేనీ!
 బేబీరాల్లీలీ! బిరు
 చండమకమలో
 భలేభలేనానాన
 గాథలు చెబుప్రచు
 ప్రేమరుగా!
 నా కథకేడా
 అటువంటి
 సాహసగాథే!
 కానీ-తరకథనేస్తే
 బాగుండదు! అందుకే
 బిర్రమ్మతో
 నా స్నేహకలసిపల్లి
 చూడండి!

వాసంతి సమర్పించు
 శ్రీకల్పవారం

భలేపాప

ధర్మకథా కె.ఎస్.ప్రకాశరావు
 సంకలన వాసంతి ౬౫ ౩౦

శ్రీకల్ప

కలపం

అంశం

ఇంకో ప్యూర్ మిఠాయి తినాలని ఆశ !

పిల్లల ప్యూర్ మిఠాయిలు ఎప్పుడూ నిశ్శుభ్రత
 కలిగినవి. పిల్లలు ఆనందంగా కోట్ల
 రూపాయలు ఖర్చు చేసి, రుచి తీర్చుకుంటుంటే,
 ప్యూర్ మిఠాయిలు తాజాగా ఉంటాయి. పిల్లలకు
 ఉపయోగపడేలా ఉండేలా తయారు చేయబడ్డాయి.

శ్రీరామ కమిటీ, ప్యూర్ మిఠాయిల కమిటీ, పిల్లలకు, పిల్లలకు

చందమామ

సంకలనము: 'చందమామ'

ఈ వెం దిలాళ కథ ["కంఠ ప్రభావం"]కు బహుళం ఎం. వి. కె.పి. గిరిరావు చెప్పిన కథ.

పాఠకులు మంచి శిక్షణలు చేయ బాధే కాదు, వాటి ద్వారా ఉండే బల యూరి బలకని గురించి కూడా వారి తెలియాలి. ఈ సీరి "మూగప్రేమ" అప్ప కథలో ఉన్నది.

కస్తూరివం ఎంత ఉన్నప్పటికీ ద్వారా లోకజ్ఞానము, అపరాధ తోడు వాగదాత అదిదాగ వాణింపడు. ఈ సీరి "అత్తరు బోధియ్యరు"లో ఉన్నది.

సంపుటి 49 సెప్టెంబర్ '71 నవంబర్ 7

న గవ్యం కప్ప దిహ వ్యలావాత్ తవ క్షుద్రాల్ నిమతః ఖరీవాః

గృహ గురుశ్చం వివేకతాం వా వ్యచేషితా వ్యవ పదం వయంతి—1

[లోకంలో ఎవరూ ఎవరి ప్రియపంపర్ల పక్షాన గవ్యవాదా, వ్యలావాదా అవిధించరు, చువిచియిస్తూ, గవ్యరసమూ, అల్పవ్యమూ వాడు చేసే కమలవర్ణనె కలుగుతుంది.]

చారిత్రు రిందిత్, వ్యజనేమ రిందిత్,

గవ్యం పయోస్యేషు, సుతేషు రిందిత్,

యక్షం న వా యక్ష మిదం విదింత్య

పదే ద్వివక్తృ స్మరూత్ సురాధార—2

[వ్రాత్యకు చెప్పకూడదని, ఇంకావీరికి చెప్పకూడదని, ప్రియకుండా, కుమారుంకూ చెప్పకూడదని గవ్యిగవ్య వాదనలూ, మి యక్షమో, అది వాద కలుగుతుంటూ తెలివిగలవాడు పెద్దలతోచిన నడచాలి.]

క్షుగా మృగైః క్షుగా మన్మనజంతి.

గావశ్చ నోటిః, కురగా స్తదంగైః.

మూఢాశ్చ మూఢైః, సుదియః మహిభిః.

సమానా శీలవ్యేనసేమి సఖ్యం—3

[క్షుగాలు క్షుగాలతోనూ, గోవులు గోవులతోనూ, గుర్రాలు గుర్రాలతోనూ కలుకొంటాయి. మూఢులు మూఢులతో చేయకూడదు. బుద్ధిమంతులు బుద్ధిమంతులతో చేయకూడదు. గుణ భేదాలు వరుసగా ఉంటేనే వఖ్యం సాధ్యం.]

నిజమైన అబద్ధం

కొన్ని గ్రామంలో రామయ్య, భీమయ్య అనే ఇద్దరు అసామీలు ఇరుగుపొరుగున ఉండేవారు. తన గన్న భీమయ్యకు పెక్కువ అస్త్రహస్త్రులు లుండటం వల్ల రామయ్యకు కన్ను కుట్టించి, భీమయ్యను ఎలాగైనా గ్రామం నుంచి వెంపించి వేయాలానిది రామయ్య ఒక ఉపాయం ఆలోచించాడు.

ఒకనాటి అర్థరాత్రి రామయ్య కొన్ని ఇంట్లో ఉన్న కన్నీ సామాన్లను చాచెను. ఒకటి, రెండు వస్తువులను భీమయ్య పెరట్లో వేళాడు. తల్లవాడుకూనే రామయ్య తన ఇంటిని దొంగలు దోచారని మొక్కుకుంటూ శివకాండవం చెప్పుకొన్నాడు.

రామయ్య పోయాడున్న వస్తువులలో కొన్ని భీమయ్య పెరట్లో వేళాడు. "నా ఇంట్లో భీమయ్య దొంగతనం చేశాడు. రెండు ముంది?" అని రామయ్య ఉళ్ళుచాళ్ళుండరి వట్టిగా మొక్కుకున్నారు. భీమయ్య

పెరట్లో వస్తువులు దొంగటం చేత ఉళ్ళు చాళ్ళు రామయ్య మాటలు నమ్మారు.

"నా కేసు తెలియ?" అని భీమయ్య ఎంత మొదలెట్టినా అతని మాటలు ఎవరూ నమ్మలేదు. గ్రామాధికారులు రామయ్యనూ, భీమయ్యనూ పిలిపించారు.

"నే నేపావమా ఎకగను, నా మాట నమ్మండి," అని భీమయ్య అన్నాడు.

"అయితే, రామయ్య వస్తువులు నీ పెరట్లోకి ఎలా వచ్చాయి?" అని గ్రామాధికారులు భీమయ్యను అడిగారు.

"అది బెప్పుదికే తెలియాలి. నేను మాత్రం ఎలావచ్చానని," అన్నాడు భీమయ్య.

గ్రామాధికారులు రామయ్య ఇంటి పోయాయన్న వస్తువుల చారిత్రా ఉసుకుని, "మేము విచారిస్తాం. ఇక మీ రిద్దరూ వెళ్ళండి," అని రామయ్యనూ, భీమయ్యనూ పంపివారు.

ఇది జరిగిన రోజు సాయంత్రం బయట
రామయ్య అవసరమైన వని మిమ్మల పాటు
గొడుగు తెచ్చుకొని వచ్చింది. ఆ రాత్రి
రామయ్య భార్య ఒక్కటి ఇంట్లో ఉన్న
సమయంలో కొంగలు పడి, రామయ్య
జాచినది, చాచినది కూడా చాచామటకు
దోచుకుపోయారు.

తెల్లవారిన రామయ్య భార్య తమ ఇంటి
దొంగలు పట్టారని మొత్తుకున్నది. ఈ
విషయం తురంతా తెలిసింది. గ్రామాధికారి
కుటుంబం ఈ సంగతి విని, రామయ్య ఇంటికి
వెళ్ళి, రామయ్య భార్య నడిగి, పోయిన
వస్తువుల వివరాలు రాసుకున్నాడు. రామయ్య
కొంగలించిన దాన్ని వస్తువుల జాబితాలో
రామయ్య భార్య చెప్పిన వస్తువుల జాబితాను
పోల్చి చూస్తే, ఇంట్లో ఉన్న
వస్తువులన్ని రెండవ జాబితాలో నూ
అన్నాయి. గ్రామాధికారి ఇంట్లో గ్రహించి,
రామయ్య ఇంట్లో రాగానే ఇంట్లో వస్తువుల వివరాలు
మీస రామయ్య భార్యతో చెప్పి, వెళ్ళి
పోయారు.

పొరుగువారి నుంచి తెలిసి వస్తూనే
రామయ్య ఇంట్లో వెలుగుకుని, ఇంట్లో
భీమయ్యకు అంటగట్టిన కొంగతనం విజయం
గానే జరిగినందుకు చాలా సంతోషం వున్నాడు.

గ్రామాధికారులు రామయ్యతో, "మొన్న
నీ ఇంటి కొంగతనం జరిగిందని చెప్పి
పోయిన వస్తువుల జాబితా ఇచ్చావు. దీన్ని
రాత్రి మళ్ళీ కొంగతనం జరిగిందని చెప్పి
నీ భార్య, పోయిన వస్తువుల వివరాలు
ఇచ్చింది. ఇవిగో రెండు జాబితాలూ. మొన్న
పోయిన వస్తువులన్నీ నిన్న మళ్ళీ ఎలా
పోయాయి? నువ్వు భీమయ్య మీద లెని
కొంగతనం జరిపించడానికి ఒక్కటే చేసినట్లు
వస్తువులు మళ్ళీ మళ్ళీ వచ్చాయి. అందుకే నువ్వు
భీమయ్యకు క్షమారేణు చెప్పకునని, నష్టపరి
హారం చెల్లించుకుని, గ్రామం వదిలి
వెళ్ళుకో!" అన్నారు.

భీమయ్యకు తెలియించా రనుకున్నది
రామయ్యతో చెప్పాడు. అతను సామాన్య,
పరుషా పోగట్టుకుని, గ్రామాంతరం వెళ్ళి
పోయాడు.

వరాలిచ్చే వనదేవత

ఒక రుళ్ళో బద్దరు అన్నదమ్ములుంటే వాళ్ళు. అన్న స్వార్థవేరుడు. కమ్ముడు అనాయకుడు. తండ్రి పోగానే, అన్న అప్తి అంటా తమ్ముకున తమ్ముడికి ఏమి లేకుండా చేయ్యాంనీ చూశాడు. అని, నలుగురు నెద్ద మనుషులూ ఏవాట్లా పెట్టిన మిడట, తమ పెరట్లో ఉన్న గొడ్లపాకను తమ్ముడికి వదిలి ఇచ్చాడు. అనాయకుడు కావటం చేత తమ్ముడు దానితోనే తృప్తిపడ్డాడు.

తమ్ముడు అవని, ఈవని చేసి తన పెళ్ళాన్ని, ఏర్లలనూ ఎలాగో పోషించు కుంటూ వస్తున్నాడు. అన్న మటుకు తనవద్ద ఉన్న డబ్బును పడ్డికి తిప్పేశా, తన పెళ్ళాంక హాయిగా జీవిస్తున్నాడు.

తమ్ముడి అనాయకత్వం ఏనాడూ అతని గుటుంబం అవసరాలకు సరిపోయేది కాదు. అందుచేత వారికి నివసయంత్రానా పంక్త్యప్తి ఉంటేది కాదు. ఆ కార

ణంగా తమ్ముడు అన్న పద్ధ బప్పెవప్పయో అప్ప తిసుకునే వాడు. ఆ అప్ప ఎలాగూ తిరిగి గనక, అప్ప శాంతదాశ పెరిగిన మిడట ఆ గొడ్లపాక గూడా స్వాధీనం చేసుకుని, అక్కడ నులొక ఇల్లు కట్టాలనే ఉద్దేశంతో ఉన్నాడు అన్న.

అంతా ఉండగా తమ్ముడు అడవిదాటి ఒక ఊరు వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అతను ఆ ఊరు వెళ్ళి రస పన చూసుకుని వేకువ వామునే బయలుదేరి తన ఊరు వస్తున్నాడు. మార్గోదయం అయినదికి అతను కొంత దిన్న కంసు జగ్గిరికి వచ్చాడు. అక్కడ అంబారురంగుగల తామరమొగ్గ ఉన్నది తమ్ముడు చూస్తూ ఉండగానే ఆ మొగ్గ మీద మార్కెటికరదాటు పడ్డాయి. వెంటనే అది విచ్చుకున్నది.

అపూర్వమైన ఆ బంగారు తామర పుట్టాన్ని చూసి ముగ్ధుడై తమ్ముడు దాన్ని

కొనెనుకున్నాడు. అదేదయితో అక్కడ ఒక స్త్రీ ప్రత్యక్షమయింది. అది దేవతా స్త్రీలాగా కనిపించేసరికి, తమ్ముడు అమోఘ పనుస్కరించాడు.

ఆ దేవతాస్త్రీ అతనితో, "ఈ కాలసులో కోటా ఒకటి ఒక శత్రువు శత్రువు. దాన్ని నేను నా పూతకు అప్పయిస్తానుకుంటాను. అందుచేత నువ్వు కొనిన పుష్పాన్ని వాటిచ్చి, దానిని అడులుగా నిలైవా పరం కోరుకో," అని చెప్పింది.

తమ్ముడు వళ్ళెత్తాడట, "దీని, నేను తెలియక కాలసులో దిగి ఈ పుష్పాన్ని కొను. ఆ కారణంగా తప్పనాటి. ఈ భాగ్యానికి వరందేదే? నీ పుష్పాన్ని

నువ్వు తీసుకో," అంటూ దంగాడుకమలాన్ని అమె కిచ్చాడు.

"నువ్వు చాలా మంచివాడివి. నీ మంచి కనానికి దాన్ని వరం అప్పదరిచాను. ఏదైనా కోరుకో," అన్న దామె.

తమ్ముడు కొంచెం జలోచించి, "చేసి, వీధివరం చేత మా నాల్గిల్లిపోతి అసం వృత్తిలో ఉకుకుడా ఉద్ధాం. మాకు ఏ నాటికీ అసంవృత్తి అనేది లేకుండా అను గ్రహించు," అన్నాడు.

"చాలా తెలివిగా వరం కోరావు. ఏవరం కోరినా మనమి చివరకు కోరేది అసంవృత్తి. ఏవరం వారిపట్టుయితే, అంశా మంచి వరం కోరకపోతేనే అన్న అసంవృత్తి నీకు ఉండేదే," అని చెప్పి దేవతాస్త్రీ అద్భుత్య పరిచింది.

తమ్ముడు సంతోషంగా ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. దాని మొదలు అతని ఇంటి తీవ్రతమే ముడిపోయింది. అతను పంథ రిషకువచ్చినా అందరికీ వరిపోవటమే గాక, కంఠ మెరులుతున్నది. అతని ఇంటి ఏ విషయంలోనూ నివారి అసంవృత్తి అన్నది లేదు. అతను అన్న దగ్గరికి అన్న కొనిం పెళ్ళకపోగా, చేసిన అప్పులన్నీ క్రమంగా తీర్చేశాడు.

తమ్ముడి సంతోషం వచ్చగా ఉన్నట్టు కనిపించేసరికి, వాళ్ళు నడచి నిధి తెరికి ఉంటుం

దేవుడు కున్నాడు అమ్మ. తమ్ముడు కొలానాడు
గనక ~~మరిక~~ చెప్పేస్తాడమమని చెప్పి.
"అమ్మ, అమ్మమా? ~~మరిక~~ కులాసాగా
ఉంటున్నావా? నా అల్లులూ ఉల్లేఖాల్ని
మళ్ళీ అప్పించి, అంజనాచాలెమి. చెమట
నిశచిచ్చి నా దగ్గర దాచుకోవలె చెబుకొని"
అన్నాడు.

"మీ లోను అప్పు ముట్టె చిన్నచాలకనే
అప్పుకున్నది. ఇంతటి
నా కష్టపడి సంహరించేదానిల్లో
కొన్ని కూర్త మిగులుతున్నది నూ.
ఏ దేశం బ్రదుకగా వరుసుకున్నాం."
అన్నారు రమ్మయ్య.

10. 11. 2019

உள்ளேயே இருக்க வேண்டும் என்று
கூறியது உண்மை.

అప్పుడు వాడేమిట అన్నట్లే, అతనితో
కొంత సమయం, తామరపూవు గురించి, దేవద
గురించి, అదే తామర పరిం గురించి,
వివరంగా వివరించాడు.

అంతా పని అన్న కమ్యూనిటీ సేవ అన
కుండా, కాలవీరి తెచ్చిన, దివంగులు
పరం వేదాలో ఇల్లదాట్లా అలాచించి తేల్చు
కున్నాడు. అతను మర్యాదకు
సూర్యోదయం కాక పూర్వమే అడవిలో
ఉన్న కొదవల చేరుకున్నాడు. కొలనులో ఒక
కొక వానరము రామరమొగ్గ ఉన్నది. సూర్య
కిరణాలు కనపడ వడగానే వాని చిచ్చు
కున్నది వెంటనే అన్నదాన్ని కోసేసి,

తన కండు వెతులమధ్య గట్టిగా పట్టు
కున్నాడు.

అంతలో పనదేవర రానేవచ్చింది. అయి
అన్నమా. ~~మొదటి~~ పువ్వుచెట్టుకున్న వారకాన్ని
చూసి, అతను కవాలనే ఆ మేలి చేశావని
గ్రహించి. "అ పువ్వు నాది. నా కచ్చెయ్యి." అన్నది.

అన్న ~~మొదటి~~ నచ్చి. "నా ~~మొదటి~~ పరమియై
పువ్వు ఇస్తా. లేకపోతే నవ్వేము." అన్నాడు.

పనదేవర వచ్చి చూసి అరవ్వించు
కుంటూ. "నీ ~~మొదటి~~ పరంకావాలి?" అని
అడిగింది.

~~మొదటి~~ అబద్ధించి చెట్టుకున్న అన్న.
"నేను అనుకున్న చెట్ల బరగాలి." అన్నాడు.

పనదేవర ~~మొదటి~~ అలాగే పరం బచ్చి.
~~మొదటి~~ గమలం తీసుకున్నది.

అన్న అసెందావిని మెడలేడు. కొలను
గట్టున ఉన్న మామిడి చెట్టునించా వేళ్ళుం
దారి అనుకున్నాడు. అలాగే జరిగింది. వాడు
తిన్నన్న పళ్ళు ~~మొదటి~~ ~~మొదటి~~ వెళ్ళి. ~~మొదటి~~
ఇట్లు చెట్ల తవంతి జావాలనుకున్నాడు.

అలాగే జరిగింది. వాళ్ళు తిన్నాడు ~~మొదటి~~
లోటు లేదుననక ఇంట్లోపాకీ పంచభక్ష్య
పరమాన్నాంకో వెండు అరగించారు.

ఆ పొయంకారం అన్నతార్య ~~మొదటి~~
కొడరికి, మురిడికి తమ గొప్ప చెప్పకావ
దానిని పాకకు వెళ్ళింది. అయి చికటిచిడి
పాక నుంచి వస్తుండగా గదిలో పరద్యానంగా
మూర్చుని ఉన్న అన్న పెరట్లోకి ~~మొదటి~~
చూసేసేసిని ఎవరో నల్లగా తమ ఇంటికిని
రావలం కనిపించింది.

"వాబోయ్, నా ~~మొదటి~~ కయ్యమేమో! లోపలికి
రాదుగదా?" అని అన్న చయంపడ్డాడు.

వెంటనే అన్నతార్య దయ్యంగా మారి
ఇంట్లో ప్రవేశించింది.

"~~మొదటి~~ దయ్యం నన్ను మంగిస్తుందేమో!"
~~మొదటి~~ మళ్ళీ అనుకున్నాడు అన్న.

అంత సమీ జరిగింది. దయ్యం అన్నను
మంగిని ఎటో వెళ్ళిపోయింది.

అన్నకు ఇట్లు లెకపోవటం చాల ~~మొదటి~~
భయం. మిగిలిన అన్న తమ్ముడికి సంగ్ర
~~మొదటి~~.

మూర్ఖుల యొక్క దాష్టల నున్న చిట్ట లేని నేతిదాడు.

అ సమయంలో అక్కడికి వరిగత్తు కొద్దిన వసుమతి వాంఛి అవతత్తుది మూలలు విన్నది. ఆమె భర్తవర్మ నేని నార నార యూర్తూ. "నీ పరశ్రామం చూపెండుకు యీ అర్భకుడి దొరికాడా?" అన్నది.

"క్షమించమ్మా! నీ కమ్మారు అన్నీట అర్భకుడి కావచ్చు. కాని అతని చేతిలోని గొల్లగొడ్డలి చాలా పదువైనది. నే నాపక పాతె ఈ ముక్కులేమయివారో నీ బ్రతనే అదిగి చూడు," అన్నాడు భర్తవర్మ.

వసుమతి భర్త తన భర్త యొక్క కోసంగా చూసింది. యాసోరి మరంత పెద్దగా

వచ్చుతూ, "ఇందులో అర్థవర్మ చేసిన అన్యాయం ఏమీ లేదు. అంతా నేను చూస్తూనే ఉన్నాను. ముందుగా నాళ్ళు రెండు ప్రయోజనం లేకపోగా, కత్తి విడితే తల మీద కొట్టాడు," అన్నాడు.

"ఎందుకలా నన్ను కాపు? చాడు నీకు వయ్యవడేందుకేగా వ్రయత్నం చేసింది? పావం!" అన్నది వసుమతి భర్త.

■ మూలలు పసుమతికి గంచం గవం తెచ్చింది. మూలం కందగడ్డలా చేసుకుని, "ఇదంతా నా భర్త. గంభర్వు బ్లాయిన నీ చాలి మానవస్థినె పెల్లాడ వంది వచ్చింది. చుట్టక మానవ మాత్రుడి చేతిలో ఒది నయం విరక్కట్టు గవలని వచ్చింది!" అన్నాడు.

■ నమయానికి ఉపదత్తుడు రెండు దినార్భతో విజ అనుయ. గొప్ప పోల్సు తినుకుని అక్కడికి వచ్చాడు. వాటి నన్ను బిసి ఒక చీట గుట్టగా పోసి, వాటిల్లో నుండి కొన్ని అకురము వ్రత్యేకంగా విరి తినుకుని. అరచేతుల్లో నెరిసి, ఉండగా చేసి, చానిది యువకుడి తల మీద గాయం అయినచోట అంటుంటాడు.

"అమ్మా, వితమ్మరి కొద్దిన ప్రమాదం ఏమీ లేదు. గాయానికి కట్టు కట్టవలసిన అవసరం కూడా లేదు. గాయం నయం కరవాతే, నేను అంటుందిన ఒక

యలా చాచితది," అని తనదత్తుడు వసుమతి కేసి తెలిగి, "వసుమతి, ని వెలిగిర నడుముకొట్టా చాచిర క్షిప్తము. చక్క పొద్దిగంటలో ని మెట్టకొల దుము మెట్టకొల గలవు. ఇరవైనాలుగంటల్లో క్షిప్తము వెలిగి పోగలవు. విదారించకు," అన్నాడు.

ఆ తరువాత ఖడ్గ జీవత్తుడు ఓపిరి అకులనూ, చేళ్లనూ చేతులతో బాగా మర్చించి అప్పుడు వచ్చిన రసాన్ని వసుమతి నడుముకు పూసి, క్షిప్తము మెట్టకొల పచ్చిని చేసి, కట్టు కట్టాడు.

ఇవంతా ముగిసిం తరువాత వసుమతి ఖడ్గ జీవదత్తుల పొయంతో బిలి నిలిచి, "నా చాచిమరిది మాటిమిటి? అలా చాలా పలుకులా లేకుండా క్షిప్తము పున్నాయి. ప్రాణా పాయం ఏమి లేదు గదా? నాదికెప్తానా బరిగిందంటే, నాది అక్క చేతులో నాకు గుంఠం పున్నట్టే!" అన్నాడు.

"ప్రాణాపాయం ఏమి క్షిప్తము చెప్పకు దిమ్మిరపాయి నుబంగా నిద్రపోతున్నాను. క్షిప్తము సేవల్లో అతను క్షిప్తము మేల వెనకగా దవనానికి వస్తాడు. తరువాత అక్కగారున్నది గదా! నేనుంటే క్షిప్తము దవనానికి పోదాం," అన్నాడు జీవదత్తుడు.

వసుమతి గాస్త్ర కుంబిలూ పొయగడు గుఱు వేసి అగి, "జీవదత్తా, మీ యాద్యలో నువ్వు నాయకురవీలా కనిపిస్తున్నావు. నాక

సేవ ఖడ్గపర్వ మౌనం మూందాదం? అరది నాలుకతో చూట్టాడటం కచ్చి కత్తితో మాట్లాడటంలో ఎక్కువ చెప్పుచుట్టా న్నది," అన్నాడు.

"గ్రుచ్చిత నేను చూట్టాడను. నా కత్తి చూట్టాడునుండి. తీసికట్టు రిలో ప్తా రొక్కలు, పువ్వుల పూలు నాకు అలవి లేదు. నీ చెప్పింది? అన్నాడు ఖడ్గపర్వ వసుమతి.

"అదా, అంత అలవిగా చూట్టాడను. గచ్చియి. వసుమతి మనసు గ్రుచ్చిత నాయు. ప్తాడు. మనసు వసుమతి తక్కువలోలం అతని తరచుకుంటు. మువ్వచెప్పితాడు వదిలి క్షిప్తము ప్రాంతాలకు వందే వచ్చాడు.

మనం ఆ యుక్తుల వల్ల సామర్థ్యాలు పడాలనిపించినా సరే మనం ఆ యుక్తుల వల్ల కాదు, అందువల్ల అదేమో మనమే పుట్టినా." అన్నారు జీవదత్తుడు.

మూలలు బద్ధపర్మనూ, పనుమతిని కూడా అభ్యర్థపరిచినై. ఇద్దరూ కొంచెం సేపు అలోచిస్తూ పూయకున్నారు. ఈ లోపల బాగు శ్రమగా దుపనం మెట్లను నడిపించసాగారు. దుపనం దిగువ మెట్లు దగ్గర వరగానే పనుమతి దాని మీద ఒక శాయించి. తన తప్పు జీవదత్తుడి కింద గుచ్చి చూస్తూ, "జీవదత్తు! మీరు పింధ్యపర్మకాల కేసి పోతున్నారా? సరే, యుక్తులంటున్నా వేమిటి?" అని అడిగాడు.

"మేం యుద్ధరం ఒక గొప్ప కార్యం పొందించి మహాపీరులం అని భుజిపు చేసు కునేందుకు పింధ్యపర్మకాలను దర్శించి పోతున్నాం." అన్నారు జీవదత్తుడు.

"జీవా, ఇది ఏమిట! ఇందులో యుక్తుల ప్రసక్తి ఏమున్నది? మనం కదిలిందే వదిలించి రాతిరథం కాని, యక్షసంహారం కాదు గదా?" అన్నారు బద్ధపర్మ.

రాతిరథం అన్న మాట వింటూనే వసు సుతి పెద్దగా అందివది, "రాతిరథమా! పింధ్యపర్మకాల్లో ఇన్న రాతిరథాన్ని కలిపించేందుకు పోతున్నారా? ఆ సంగతి యెక్కడిది వస్తూనే నాకే అన్నట్లుంటే, మన మధ్య ఒకరితో ఒకడిమో, అనవధిర కాంయాసనా జరిగేది కాదు గదా?" అన్నారు.

"అయిందేదీ అయింది అక్కడైనా ఇంకా ద్వికా కాకుండా చూద్దాం. త్వరగా మెట్లెక్కి ని విక్రాంతి మందిరం చేరదాం. అక్కడ ఇంకా వివరంగా మాట్లాడుకోవచ్చు," అన్నారు జీవదత్తుడు.

"అలా అయితే మనం పోవలసింది నా విక్రాంతి మందిరానికి గాదు, అయితా గారానికి. అది ఇంకా అయిథాగారం అయినా, అక్కడ నా పూర్వీకా పోయిన అపూర్వ వస్తువు లభింకం పున్నది," అన్నారు పనుమతి.

ఆ తరువాత ఖడ్గ జీవదత్తుల సాయంతో మొట్టొక్క కేవలంలాని ఒక పెద్ద గది మొందుతు కొన్ని అగాదు. ఆ కాలము కలుపులు గల్గిం పెట్టి వున్నాయి. వాటికి తాళం లాగింది లేదు. కలుపుల మీద అనేక రకాల చొమ్మలు చెక్కలది వున్నాయి. వసుమతి కలుపు గల్గిం తీసి, దండు ముందు కలుపులను గట్టిగా పట్టి గుని వెనక్కు నెట్టాడు.

గదిలో కనిపించిన అపూర్వ సమస్తంనంద మోసి ఖడ్గ జీవదత్తులు అమెతాత్మకంగా వెంటారు. గదిలో ఎక్కడ మనిషి మోసానికాలు మొదలుగా మొదలైనా కనిపించాయి. గోడల వెక్కగా అనేక రకాలైన అయిదాలు చేరచేయబడి వున్నాయి. గోడల కున్న కొయ్యమేకుల నుండి వివిధ సంగీత వాయిద్యాలు వెల్లిడుతున్నాయి.

"ఇదంతా నా తండ్రి సమీరిపోయిన నుండి. తక్కిన లోకంక నుంచివం లేకుండా. ఇంకల మధ్య వెలసి ఉరించే నాకు, వీరిక అవసరం లేదు. సరే, అసలు సంగతి కొద్దం. ఏదో కాళి రకం అన్నాచే దాని మోతమెది?" అని అడిగాడు వసుమతి.

"అదంతా పెద్ద కళ, అయితా నాలుగు మోదల్లో ముక్కల పనియల చెప్పేస్తాను. కాస్త విశ్రాంతిగా కూర్చోవటం దావ్వంతుంది

గదా? ఇ కల్పం మీద కూర్చోవచ్చా?" ముందు జీవదత్తుడు సగిపివనిక అందంగా వున్న తల్పా వైకదాన్ని చూపించాడు.

"హాయిగా కూర్చునే మోక్తాడుకుందాం. నెను చెప్పవలసింది వుంది. కూర్చోండి!" అంటూ వసుమతి. ఎదురుగా వున్న కలప కల్పం మీద కూర్చున్నాడు.

జీవదత్తుడు కలిమ్మా సంఘటనలన్నీ వదిలి, వెళ్ళుపురరాజును తామి శిలును కొవటం. అయిన కుమార్తె పద్మావతి తమకు ఇక కాళిరథాన్ని చూపి. వాన్ని కదిలించిన వాత మహాపిడుకాని, అతన్నే ముందుగా అతలానని అన్న ముటలా ముటం చెప్పాడు.

"అంకి అ రాజువారిని ఎలా చూడ
రచ్చుచున్నా?" అన్నాడు. అతనికి అత
ని అట్టే అన్నాడు.

"అప్పుడు రాజులు అలా వచ్చి రాజు
కథం. వింధ్యవర్మరాజు ఎక్కడ ఉన్న
దానిని ప్రతిక్షుతం అన్నాడు."

వసుమతి మారు మాటాడకుండా రత్నం
మించి లేచి. గదిలో ఒక మూలగా ఉన్న
అది పెద్ద కొయ్యపెట్టె మూత తెరిచి.
అందులో నుంచి ఒక పుస్తకం తీసుకుని
ఇద్దరు చీవడంబట్టి దగ్గరకు వచ్చారు. అది
రాజుమారి పద్మావతి, ఇద్దరు చీవడంబట్టి
చూపడం రాజువారికి వచ్చింది.

"నది నీ చేత ఎలా వచ్చింది? కొద్ది
వారాలకు ముందు దీన్ని మేం వద్దకు
రాజుమారి దగ్గర చూశాం గదా?" అన్నాడు
చీవడంబట్టి అట్టే అన్నాడు. ఇద్దరు రాజు
రకం చేసి. వసుమతి ముఖం నేటి అమె
మానంగా చూడసాగాడు.

"దీన్ని నేనా రాజుమారి మంచి
మాత్రం కన్నీరించ లేదు. ■ మధ్య ఒక
వెన్నెం రాత్రి అది మిది అవరణలో
నేను చూశాను. వసుమతి, అ కాంతి
మేముండా కలుపుకున్న ఒక సెల్లని అతని
దీన్ని నా పక్కన వేరవేసింది. అందులో
అవ్వం లేదు." అన్నాడు అతని.

ఇద్దరు, చీవడంబట్టి గది అది
"అది నమ్మదగినదేనా?" అని కథ—విన్న
కథ!" అన్నాడు.

"నేనా యిదేదో కథాని, భ్రమగాని అయి
వుంటుందని. యా రథానిక్కట్టి వున్న చీవీ
ఒక చాన్చి చదివి, అ పెట్టెలో పారవేశాను.
నా భార్య యిదంతా ■ రాత్రి నేను కంచం
అతిగా పెరించిన మద్యపానం మేహం
నించ కొట్టిపారవేసింది. ఈ రథాన్ని నేనే
అది మిదలో, ఈ గదిలో ఏ మూల నుంచో
బయటికి తెచ్చానని అది అఖిప్రాయం,"
అన్నాడు వసుమతిగాడు వసుమతి.

"అ చీవీలో ఏముంది? అదిక్కడ?"
అని అనిగాడు చీవడంబట్టి అయిదాగా.

"అ చీటి ఎక్స్‌ప్రెస్ గారికి ఎగిరిపోయి
వుంటుంది. దానిలో వున్న సంగతేమంటే,
యిద్దరు క్రితియే యువకులు నా మిట్ట
శోటకు వచ్చే అవకాశం వుందనీ, పచ్చె
నెన్నోయే తగిన నెహాయం చేయమనీ,"
అన్నాడు వేనుమతి.

"అహా, మనం చాలా సంగతులు
మాట్లాడు కున్నాం. అ రాతిరథం రహస్యం
మరింత నిగూఢమైన రహస్యం ఏదో
వున్నది. భనుమతి! నీ జాతివాడే ఎవడు
మమ్మల్ని ప్రార్థించాడో అ రథం కదిలించి
దండాలని చూస్తున్నారు. ఇరవం ఏమై
వుంటుంది?" అంటూ జీవదత్తుడు కొంచెం
అగి, "మనుమతి! నీ జాతి వీరాలు
చేరతాం!" అంటూ తల్పం పిలిచింది
లీదాను, ఇద్దరూ కూడా లేచి నిలచుట్టారు.

"టోపసం చేసి ఇయ్యబేరందే. ఆ
భార్య అ ఏర్పాట్లా చేస్తున్నదనే అను
కుంటాను," అన్నాడు వేనుమతి.

మొగ్గుదూ గది నుంచి బయటికి
వెచ్చి, మెట్లకంబ వున్న గదుల కిని దూపి
నరిగి, ఆక్కడ వేనుమతి భార్య, కావమతి
హడాపిడిగా వంట పనులు చేస్తూండటం
తనిపించింది.

"బరిగిన బిల్లు పడకురామన్న
మమ్మల్ని క్షమిస్తాడని అనుకుంటామి!"
అన్నాడు జీవదత్తుడు.

జీవదత్తుడు తం ఎత్తి చూసి నవ్వాడు.
అగ్గి కణ్ణులు చెరువివ్వు నవ్వుతూ,
"కమించటం ఏమిటి, నాయనా? ఆ బెచ్చితో
వాడేదో పూర్వజన్మ జ్ఞానం కలిగినట్టు
మాట్లాడుకున్నాడు. మీరు వాడిని మన
చూడండి! చూశాకా చిత్రం!" అన్నది.

"ఇండులో చిత్రం ఏమీ లేదు. నిజమే
అయివుంటుంది! మేనల్లుణ్ణి ఇద్దరూ
అంత గట్టిగా కొట్టవలసింది కాదు!"
అన్నాడు జీవదత్తుడు.

ఆ రకనాథ అర కణ్ణులు అంచరూ దొబ
నాకా చేశారు మ్మిళం ప్రాంతాన్నించి
బయటికి రోవాటంకి, అవస్థాంతో వున్న
చెక్కితల్లెడలో వున్నదే మార్గమని వేనుమతి.

ఇట్ల కవివర్తనలు చెప్పారు. వారికి సతా
మనగా తన వాదమునకు వెళ్ళమన్నాడు.

ఇట్ల కవివర్తనలు, వాదముల మధ్యకు
వచ్చేటా తెచ్చి బయటపెట్టేటా పను
మంటి వస్తువుల వెళ్ళకు తన అవసర
గాను నుంచి తెచ్చివచ్చి అందుకల్పమ
మార్చా. "ఇది చాలా ప్రమాదం కలదని
మా తండ్రి అంటాడటేవాడు. కాని, ఇది
యోగించవలసిన వస్తువుల నా నేనాడా
కలగ లేదు, దీన్ని వాయిస్తే కరువులు
గుండె బిటానై పారిపోతారు!" అన్నాడు.

"కంచుకక్క ద్వారానే గుండెలపని పారి
పోయే కరువులు, పిచాటి కరువులు!
ఇవ్వండి, అవసరం అయింద్విడు అని
యోగిస్తుంటేమో దుస్తూ!" అని ఈ
దత్తుడు కంచుకక్కను పంపించాడు.

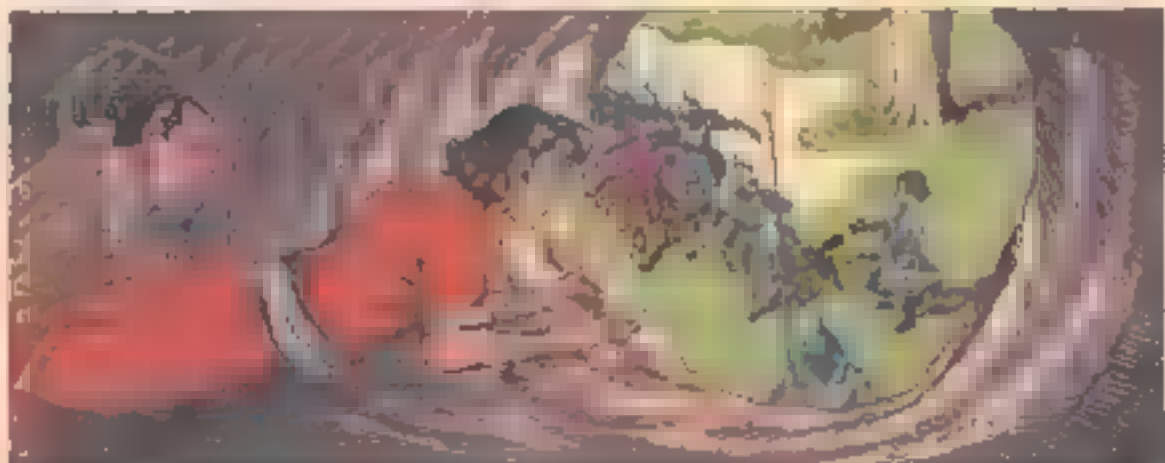
తరచూ ఇట్ల కవివర్తనలు, గుండెలపని
యంపకుల్ని వెంట బిట్టలును పొందగా
మార్గమే వాడుకూ పొంద, అందుకంటే
చెట్టు తోరను పనిపించారు. వాళ్ళు
బయట పడితే పేదగా మార్చాడుకుంటా

వైయలం పనిపించింది. ఇట్లవర్తన వెళ్ళ
మనా ముందుకు పాకిపోయి చెట్టు తోరనో
మంచి బయటికి చూశాడు. తమకు పాక
కత్తులై పిచాండ్రినగరం పేనాని కొడుకు,
మనై నిలబైమంచి ప్రాకిమంచి చెట్టు గింప
చెట్టు, పేదగా అల్లవీస్తున్నాడు.

"మోకాచా, చెట్టు మట్టు ఎడలో పిచాచా
తనగివట్టు నిలవన వాని పేదైంది. ఒక్క
గట్టిపాప నిలవలేదు, పాతకులైన అభి
వచ్చా, కవివర్తనలూ మా పాతానికి వచ్చి
పట్టు గామ్యమే అట్టుగా మనం పట్టు
కదా! ఈ మహావృక్షం మరో వాళ్ళక్కడ
దాగి పాలవారు. పేద అయ్యారు ముగ్గురు
చెట్లెక్కి తోరనా, తొమ్మిటా అమ్మచా--
అన్ని గాడించండి!" అన్నాడు పేనాని
కొడుకు.

ఆ వెంటనే ఇద్దరు ప్రిసిగులు చెట్టు
ఎక్కిందుకు బయటపడేరారు. ఇట్లవర్తన
వనక్కు తొడల ముక్రులతో, "పిచ్చారు
గదా!" అని కత్తి చూశాడు.

--(కంకా వందరి)

యోధుడుగా రయారయారు అతను చాలా పట్టుబట్టగలిగాడు. రాజ్యవారం మీద ~~అతను~~ తన కండ్లని అప్పిచెలాలా మించిపట్టుగా గనపించాడు.

నలా చింతగా ఒకనాడు కూరజరుడు అరణ్యానికి ~~అతను~~ వెళ్ళి. పొయంగాలం ఘరగా వెటాది ఇందరి కిరిగి వచ్చి. అరిని పోయి నిద్రపోయాడు. అ నిద్రలో ~~అతను~~ కల వచ్చింది.

కలలో అతను వెటాడుకూ తన పరిచానప్పి వదిలిపెట్టి చాలా దూరం వెళ్ళాడు. ~~అతను~~ పోయిపోయి ~~అతను~~ రాజ్యపు సరిహద్దు చాది. పాడుగురాజ్యపు పాలి మెరలో ప్రవేశించాడు.

అతనికి వగ్గరలో ~~అతను~~ వివేచించింది. అతను అటుగా నురాన్ని పొసిచ్చాడు. ఒక చోట నెల మీద మేనా చిన్నది. కొందరు వ్రలు దాని సమీపంలో నిలబడి ఉన్నారు. మరొక వక్కగా కొందరు భటులు దానికి లోక మోరామోరాది పోరాడుతున్నారు.

~~అతను~~ మాదగానే కూరజరుడు కత్తి దూసి. దానికిల పైకి కదియబడి, క్షణంలో వారిని పొరబెలాడు.

అప్పుడు భటులు అతనితో. "అయ్యా. మీ రివరో దిపుడిదాగా వచ్చి. మమ్మల్ని. మా రాజకుమార్తె పుచ్చివదిలివెని రక్షించారు. ~~అతను~~ మా రాజుగాదిని కలుసుకుంటే వారెంత సంతోషిస్తారు." అన్నారు.

కూరజరుడు అందుకు సమ్మతించి, ~~అతను~~ రాజధానికి వెళ్ళాడు. రాజు కూరజరుణ్ణి. ~~అతను~~ పరీక్షామాన్యి ప్రవేశం పించి. అతను చేసిన సహాయానికి వచు మోసంగా అతనికి పుచ్చివదిలి చెప్పి పెళ్ళి చేశాడు.

పెళ్ళి అయ్యాక కూరజరుడు తన రాజ్యము చూసి అక్బర్కుపోయాడు. పుచ్చివదిలి మోటోకరందే. పుష్ప కన్న సుకుమార మైనది. అంత సుకుమారినీ, అందగత్తెనూ అతను ఎన్నడూ చూపించను కూడా లేదా.

అక్బర్కులోనే కూరజరుడిని మెలకువ వచ్చింది. పుచ్చివదిలి లేడు. అంతా

శం. కాను తన ముదిరంలోనే ఉన్నాడు. అతను తన పెళ్ళి వాహరమవుతున్నది కంటే తెల్లనారు వామననే నానాంచే సుంగళ బాడ్డాలు

అతను కన్నది కది ఆయన అతని ముద్దకి పుప్పొవలి వాస్తవంగానే ఉన్నది. ఆమె కి పొదుగురావ్యంతోనే ఉంటే ఉంటుంది ఏ విధంగానైనానలే అతడు ఆ పుప్పొవలిని పెళ్ళాడాటని నిశ్చయించుకున్నాడు. అందు చేత అతను కాలక్యత్యాలు పెట్టుకుని, తిన్నగా తన దండ్రి చెట్టుకు వెళ్ళి, కాను తనకు ఒక అప్పయింపు ఉందిని చూశానని, అమెనే పెళ్ళి చేసుకుంటానని చెప్పారు.

జ్ఞాన అయిన ముదిరుడు కిది కాదుకుదో. "నామనా, ఈ ప్రపంచంలో అందమూ, అసంపదమూ అన్నవి చాలా అక్కరలేవైనవి. క్షత్రియుడికి ఉన్నది ఒకటి ధర్మం— అదర్పప్రాయంగా రావ్యపాలన చేశాడప్ప రిద్ది తెచ్చుకోవటం. అదాది రిద్ది అందరినీ పొట్టమయ్యేది కాదు." అన్నాడు.

"అలా కాదు, నాన్నగారూ. ఈ పుప్పొవలిని నేను మరచటం సాధ్యంకాదు. ఆమె జ్ఞాపకం ఉండగా మరచితిమి పెళ్ళి చేసు కుని, అమెతో వంసారం చేయలేను," అన్నాడు శారజకుడు.

తన శాదుగు పట్టుదల ఎదాదితో తెలు మును గవక రాజుగారు, "ఏకు వచ్చిన

కన్నెనే పెనానామాడు. అమె నానం ఎంత అందా పాటా, ఎన్ని దేకాలు తిరగవలసి ఉంటుందో చెప్పలేం. అందుచేత ని ప్రయాణంకాని కావలసినదన్న విమర్శ, దయలు చేరు," అన్నాడు.

శారజకుడు కాన్చి అయిదాటలు తిను కుని, గుర్రం ఎక్కి రోజల్లా ప్రయాణం చేసి, ఒక వగరం చేరి, అక్కడ పేదరాని పెద్దమ్మ ఇంటి దాన చేశాడు. పెద్దమ్మ అతని జ్ఞాన తెలివిన్న స్వామిమూ, మంచి లోట నమూ "పెర్నాటు చేసింది. రోజల్లా ప్రయాణం చేసిన బడలికవల్ల అతను సమమూ వాల్చుకొనే ముఖప్రభో పడ్డాడు, నిద్రలో తిరిగి జ్ఞాన వచ్చింది.

■ కలలో అతను వుప్పావతిలో దాటు గొడ్డి బోటులు మోముగారి జాబా ఉంది, తన దేశానికి తిరిగివచ్చాడు. అతడు తిరిగివచ్చే లోపున జాబా తండ్రి చనిపోయాడు. సగర మంతా బోధనముద్రంలో మునిగి ఉన్నది. కూరజీతుడు తండ్రికి ఉత్తరక్రియలు చెసి, రాత్రివిడిపేకం చెయ్యించుకున్నాడు.

రాజయిన కొత్తలో అతడు రాతరాత్రి యు కొద్దిగా నిర్వృత్తిందాడుగాని, క్రమంగా వారి జాబా అతనికి విముఖత్వం కలిగింది. అతని మనసంతా వుప్పావతిలో నుంచి పోయింది. అమెకు కుమంపాటు దూరం కావటం మూడూ అతనికి ఎంతో వాదగా ఉన్నది. అందుచేత అతను రాజశివ

చాత్యకంన్ని క్రమంగా మంత్రుల మీదకి వెచ్చి, కామ జాబాచాత్రాలు అంతస్తురంలో తని బాధ్యకనే గదపెట్టాడు.

రాజ్యపాలన రాజుకు నట్టకపోయినంత మంత్రులు తమ శాస్త్రసచ్చిసత్తు నెరం కుండా ప్రవర్తించసాగారు. దేశంలో జాబా జనం తల ఎత్తింది. అ సంగతి గ్రహించి వుప్పావతి తన భర్తను దా లా సా ద్దు హెచ్చరించింది.

జాబా కూరజీతుడు అని, భయాన్ని లక్ష్మి పెట్టిక, "మంత్రులు సమర్థులు, వారు జాబా నాన్నకలం నూంచి ఉన్నవారే. జా కన్న పరిపాలన వారికే జాబా తెలుసు," అన్నాడు.

రాజ్యంలో అధికారుల అవినీతి జాబా పెరిగిపోయింది. ప్రజలు రాజును శప నార్థాలు పెట్టసాగారు. దేశంలో దోపిడీలూ, పోర్టులూ పెచ్చు మీరిపోయాయి. క్రతు వాచులు ఇదే సమయమెదుకుని దేశం మీదికి వచ్చారు.

వుప్పావతి జాబా సవాంచలెక తన భర్త దగ్గరికివచ్చి, "నువ్వు ఇలాటివారివని తెలిస్తే పెళ్ళి చేసుకోకపోయితి. నీ అంత అవ్ర యోజకుడు లేడు. ఇలానా ఇళి జయింది. నీ అధికారులు నిన్ను దోచుకున్నారు. చచ్చుకు నీ దేశాన్ని కొల్లగొట్టడానికి క్రతు వులు కూడా వచ్చారు. నీ రాజ్యంలో ఇంత

పంక్షేభం జరుగుతుంటే సువు అదరాసి
లాగా అంతఃపురంలో కూర్చున్నావు.”
నిందించింది.

శూరజితుడు మండిపడి, కత్తి దూసి
పుప్పావతి తల సరికేళాడు. నమ
యంలో కత్తుపైనికురు కోటలో ప్రవేశం
దాడు. శూరజితుడు పారిపోదోయాడుగాని,
కత్తువులు అతన్ని చుట్టుముట్టి చంపేళాడు.

శూరజితుడు శంఖాలుగా నిద్రలేచాడు.
నది. రాను పెదరాని పెద్దమ్మ
నంటనే ఉన్నాడు.

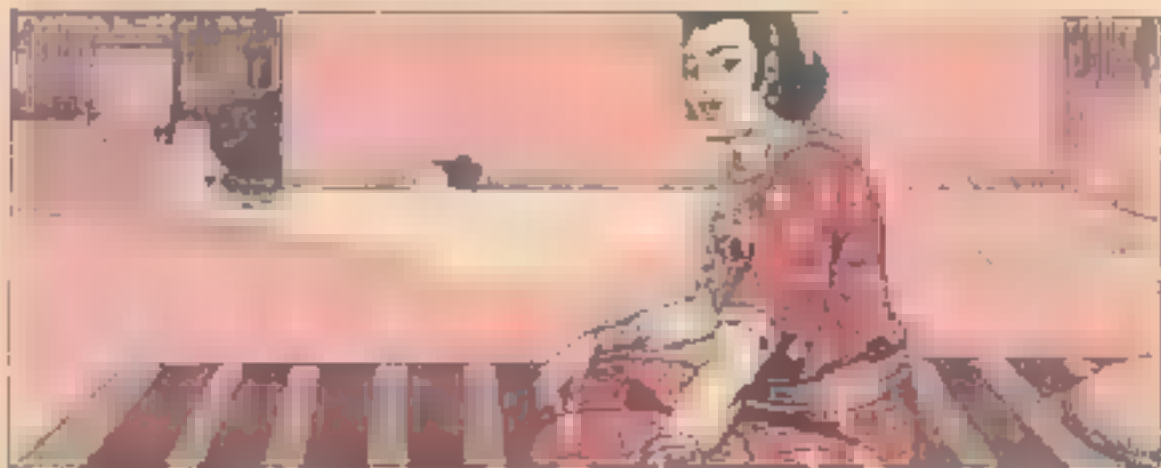
అతను తెల్లచారగానే తిరుగు న్నెయ
నమై తిరిగివచ్చి, తండ్రి కుదిర్చిన
శిష్యుడు వివాహమాడి, తండ్రి జీవించి
ఉండగానే రాజ్యపాలన అంతా పట్టాంగా
నేర్చుకుని, తండ్రి అనంతరం చక్కగా
రాజ్యపాలన చేశాడు.

బ్రాహ్మణి శిష్య చెప్పి, “రాజా, శూర
జితుడు పుప్పావతి పోనం వెదకటం
ఎందుకు మానేశాడు? తనకు వచ్చిన
కలలోలాగే జరుగుతుందని భయపడ్డావా?

పుప్పావతి పైన కలిగిన వ్యామోహం
నశించిందా? ఏనికి సమాధానం
శూరా చెప్పకపోయాడే నీ కు పగిలి
పోతుంది,” అన్నాడు.

రానికి విశ్రమార్కుడు, “శూరజితుడు
కల మూలంగానే సాందర్భ వ్యామోహంలో
పడ్డాడు. సాందర్భం పల్ల కలిగే అనం
దమూ, శిష్య శూరా కలలోనే అనుభవించి
దాడు. పుప్పావతి బహుమయినా అమె
మంచి పొందగల అనేందం ఏదీ లేదు.
అతను కలలను గురించి భయపడ్డాడను
కవలొనికి తరలం లేదు. అతను పుప్పా
వతి పోనం వెదకటం మానుకోవలొనిగి
ముఖ్యకారణం అతని తండ్రి మొదట్లో
చెప్పిన హతనె. అప్పటికే అతను పుప్పా
వతిని కలగని ఉండకపోతే తండ్రి చెప్పి
నట్టి వేసేవాడు. కలల ప్రభావం అయి
పోగానే అ వేసే చేశాడు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా చొసేవంగల కలగ
గానే బ్రాహ్మణుడు శిష్యతో సహా మాయమై
తిరిగి చెల్లెళ్ళాడు. (శిర్పిరం)

సజ్జనుడి పాట్లు

యోగ్రామనగరంలో ఖరీదాగా ముద్రాపాత్ర రహితంగా ఒక రాత్రి వేద వర్ణక తన అంగరక్షకులైన మనసూరను పిలిచి, "వజీరు బవర్సు పిలుచుకురా, అతని మైనా కాలనం చేసి ఉపాయం చెప్పి తాళిమో!" అన్నాడు.

మనసూర్ వెళ్ళి బవర్సును పిలుచుకు వచ్చాడు. బవర్ అంటే అసాధారణంగా, "తమని అరెస్టు చేశారేమిట?" అన్నాడు.

"నా అరెస్టు సరిగానే ఉన్నది గాని మనస్సు వికలమై ఉంది, నిద్ర వట్టిటం లేదు, మనస్సుకు ఏదైనా వ్యాధి కలిగింది," అన్నాడు ఖరీదా.

"మన ఫిజికల్ డిపార్టుమెంట్ రికార్డులు గ్రంథాలున్నాయి. వారిలో తమకు ఉల్లాసం కలిగవచ్చునేమో," అన్నాడు బవర్.

"దాగ చెప్పావు, అక్కడికి పోదాం," అన్నాడు ఖరీదా.

మనసూర్ తన దివెట్, బెర్ల ఒక దివెట్ వచ్చిందని దారి చూపుతూ, ఖరీదాను రాజభవనంలోని ఫిజికల్ డిపార్టుమెంట్ కి తీసుకు వెళ్ళారు. అక్కడ ఖరీదా అనేక ఫిజికల్ డివైస్లు చూచి పెట్టెను, చివరకు ఒక అతి ప్రాచీన గ్రంథం తీసి, దాన్ని శ్రద్ధగా చదివేసాడు. చదువుతూ చదువుతూ అయిన విరగింది నవ్వాడు. అయినా అయిన చవవలం మానేశ. మరొక అతి సెలక్షన్ కన్నులు కార్చేసాడు. చివరకు అయిన ఆ ఫిజికల్ డివైస్ చిత్ర పట్టుకుని పడుకునేటందుకు తన గది గేట్ బదులుదేరాడు.

ఖరీదా వెళ్ళుటమో, పరపటమో చూచు బవర్ ఉండటం లేక, "వజీరూ, తమకు ఎందుకు నవ్వాడు, వెంటనే ఎందుకు కంబ తీసి పెట్టుకున్నాడు?" అని అడిగాడు.

ఈ ప్రశ్న విని ఖరీఫా మండిపడి.
 "హేమదా, నీకా అచాచన్నీ దేనిది? ప్రతిదీ
 నీకు కావాలా? అదిగావు గనక, నేను
 ఎందుకు నవ్వానో, ఎందుకు ఏడ్వానో.
 ఈ పుస్తకంలో నెయిదటి నుంచి దివరదాకా
 ఏమున్నదో తెలిసినవాణ్ణి వెంటనే తీసుకురా!
 తీసుకు రాలేకపోతే నీ తం తీసేయస్తాను.
 అనవసర బోక్యాలు పెట్టుకున్నందుకు నీకు
 బిల్లి శిక్ష." అన్నాడు.

"మహాప్రభూ, నా పళ్లె అపరాధం కాదు
 గింది. నా లాటి అల్లులు అనదారాలు
 చెయ్యటమూ, తడువేంటి వాడు బిల్లి
 కిమిందటమో కూడా నీహితమే." అన్నాడు
 ఖరీఫ్.

"అదేమీ గుడరదు. నెమ్మే కిమింద
 తానికీ దీర్చిడు. వంట అనెకాను. నేను
 తోనన మనవిని తెస్తానో, తం తీసేయించు
 కుంటావో తెల్పింక." అన్నాడు ఖరీఫా.

"తమడు నోడిన మనిషిని తీసుకు రావ
 తానికీ తనినం మూడు రోజులైనా వ్యవధి
 అవ్వండి." అన్నాడు ఖరీఫ్.

"సరే, మూడు రోజులు వ్యవధి
 అస్తాను." అన్నాడు ఖరీఫా.

జుఫర్ ఖరీఫా వీధి సెలవు పుచ్చుకుని,
 వెంటనే ఇంటికి వెళ్ళి పడ్డాడు. అయిన
 ఇదిగినవేంటా తన కండ్రికి. తమ్ముడికి
 తెలిపి, "ఖరీఫా నా పాలిటి మృత్యువుగా

తయారయ్యాడు. ఏలాయనని తప్ప వాకు
 మరో చారి లేదు. చూర దేశం కోయి
 బతుకుతాను." అన్నాడు.

"అయితే నువ్వు తమాస్కీస్ నగరంలో
 శంకరాటం ఉంది. అక్కడ వరిస్థతి
 మెరుగు పట్టాక వెళ్ళి రా." అని జుఫర్
 తండ్రి యహ్యా సలహా ఇచ్చాడు.

జుఫర్ వెయ్యి రీజారాలు వెంట తీసు
 కుని, నడుముకు కత్తం దిగించి, తంజీర్
 గాడిద వెక్కి, ఎడారి మార్గాన నూటిగా
 బయలుదేరాడు. అయిన బిడి రోజులు
 ప్రయాణం చేసి తమాస్కీస్ నగరం చేరు
 కున్నాడు. అది బయట శంచరగాడిద
 మివి నుంచి దిగి, రాన్ని నడిపించుకుంటూ

ఏడుల వెంటనే వెళ్ళాడు. చివరకు చూసే
కుంటూ వస్తూంటా అయినా ఆ పెద్ద
భవం, దాని చుట్టూ తోట, ఆ తోటలో
ఒక పెట్టు తోట కనిపించాయి. తోటలో
మంచి మంచి తివాచీలు, పండ్లు వారి
దేయా, పెత్తనా ఉన్నాయి. తోట మధ్య
పూర్వంబ్రుతి తోట యువకుడు ఒకడు
గులాబీరంగు చుట్టులు ధరించి కూర్చుని
ఉన్నాడు. అతని పేరు కంఠి. కంఠి
తనకు కూర్చుని పానీయాలు పెట్టాడు.
యువకుడి సరసన ఒక పై పెన్సిల మీద
పాయింట్లు, మనోహరంగా పాడుతున్నది.

అతని ఈ దృశ్యాన్ని కనుగొన్నందుగా
యోగి. సంగీతాన్ని ముగించి పోతూ
అలాగే నిలిచిపోయాడు. తోటలో ఉన్న

ధృవకుడు అయినా చూసానే లేక నిటా
యూ కూర్చుని. ఒక బానిస కుత్రవాణ్ణి
పిలిచి. "వెంటనే వెళ్ళి, ఆ పెద్దమనిషిని
అన్వేషించు. దూర ప్రయాణకుడిలా
గున్నాడు," అన్నాడు.

బానిస కుత్రవాడు అతని దగ్గరికి సరి
గెరుకుంటూ వెళ్ళి తమ యువకుని
తమ్మంటున్నారని చెప్పాడు. అతని తన
కంచెరిగిరిగిడమ ఆ కుత్రవాడికి అప్పగించి,
తన వద్దకు వెళ్ళాడు. అయినా చూస్తూనే
యువకుడు లేచి నిలిచి. "అల్లా అను
గ్రహం వల్ల మీరు వచ్చారు. దయచేసి
కూర్చోండి," అన్నాడు.

ఆ యువకుడు చూపిన అవరము,
చేసిన ఆ తిథ్యమూ అవరకు ఎంత

అసందం కదిగిందాయి. అయివేవ్వుటికి అఫర్ను పట్టి వేధిస్తున్న గుంజెలయ్యవూ అతను పనిగట్టి. "ఎలాంటి విచారమూ పెట్టుకోకండి. నంగికం పంటనా, గురదాగా తదయ్య చెప్పటంనూ ఉల్లాసంగా కాదం గయ్యుదాం." అన్నాడు.

జఫర్ సాదీయాలు అగి సేక నీలక అసంతతం ■ యువకుడు రెండు గుర్రాలు తెప్పించాడు. అలా మిద వారిద్దరూ డమాస్కస్ వీధుల వెంట కొంతసేపు తిరిగి, దుకానాలు చూసి, దివలకు కొన్ని దివ్య మైన తపనం వడ్లకు పచ్చాడు. అ యింటి ముందు రంగురంగుల బాంతల్లున్నాయి. లోపల ఒక పెద్ద హాలా, బ్రౌలూ. రకరకాల పనిలూ, పూలబాతులూ ఉన్నాయి.

ఇద్దరూ లోపల కూర్చున్నాక అ యింట్లో కుడు జఫర్తో. "ఇవాళ మీ రాక మాకు వర్తమాయింది. మీరు నేకుమీరిలంగా వచ్చి ఉంటే ఇంకా ఎంత బాగుండేది. ఇంతకూ మీరు చూ నగరాన్ని ఎందుకు సావనం చేశారో నేను తెలుసుకోలేదు," అన్నాడు.

"అయ్యా, నేను నైవక వృత్తిలో ఉన్న వాణ్ణి. చిన్న చలాచికి నీర్దాకును, అలిపాకు నుంకం తెల్లించుకోలేక, ప్రాచీనా ఆర కొన్ని వట్టుకుని ఇస్లా మంచి పొలిపోయి పచ్చాను," అన్నాడు జఫర్.

"మీ మీ పేరు?" అని అడిగాడు యువకుడు.

"నీ పేరే నా పేరు కూడాను!" అన్నాడు జఫర్.

"అయితే మీ పేరు అబూ ఆర్ హనన్ అన్నమాట?" అని పోస్టింగ్. అని, "మీరు అరిగినది మరచిపోయి, మళ్ళీగా ఉండండి," అన్నాడు యువకుడు.

ఇద్దరూ బోలనాడు చేపనాక, అ యువ కుడు జఫర్కు మరిచి దుమ్మలు ఇచ్చింది, ముందు పాచిన యువతి వెతనే గానం చేయించాడు. అ యువకుడి పేరు అత్తర్. అలా చేసి అతిథిసత్కారం జఫర్కు అపూర్వంగా కలిగింది.

కాక పొట్టుపోయాక మరలబట్టె
 బఫర్లు వక్క పెట్టా. అత్తమ్మ అలా
 వెళుతు. అదే చూసి బఫర్. "దానిని, నీవు
 వెళ్ళి కాచిరా?" అని అడిగాడు.

"అయ్యో!" అన్నాడు అత్తమ్మ.

"అయితే అంతావురంలో పడుకోక
 ఇక్కడ ఎందుకు వేరుకుంటున్నావు?"
 అని బఫర్ అడిగాడు.

"అంతావురం ఎక్కడికి పోదు. అత్తమ్మ
 ఒంటరిగా వేరుకోనివ్వటం చాలా అమ
 ర్థమి." అన్నాడు అత్తమ్మ. కానీ ఈ నగ
 రానికి వెళ్ళిపోయిన తాత అత్తమ్మ తనకు
 తోడు వేరుకుంటానని చెప్పేసరికి బఫర్
 అశ్చర్యపోయి. "ఎంత చిత్రమైన మనమి!"
 అనుకుంటూ నిద్రపోయాడు.

మర్నాడు ఉదయం ఇద్దరూ స్నాన
 కలకు వెళ్ళి, శుభ్రంగా పూనంతేసి, మెలి
 దుస్తులు దరించి, గుర్రాల మీద పుణ్య
 ప్రదేశాలు చూడబోయారు.

ఇలాగే నాలుగు మాసాలు గడిచింది.

తాత బఫర్ అత్తమ్మతో, తాత కాచి
 తాతమ్మ ఒంటరిగా మేనేదుబట్టి నెంబర్నిం
 చాచని ఉన్నట్లు చెప్పాడు. అత్తమ్మ అందుకు
 అదృశ్యం చెప్పి, దానధర్మాలు చెయ్యి
 దానికి మూడువందల రూపాయ నెంబర్లో
 పోసి, బఫర్కు ఇచ్చాడు. తాత తనకుని
 బఫర్ తాతకి మంచి బయలుదేరాడు.

అలాపా ఈనాడు కలిగించిన సమస్యను
 గురించి చింతాచ ఫియూచూ బఫర్ ఒక
 బ్రహ్మాంతమైన మనసుకు వెళుకుని, దాని

గల ముస్లిం పాటరాతి పెట్టా ఏక్కాదు. అ పునీదులోని అద్భుత కల్పం అయినను బక్కరక్షం కలిగించింది. అక్కడ వాస్తవం తెని, అక్కడి మంచి నింపాడిగా వేడుకు గుంటూ బఫర్ ఒక రాజభవనం రాజి వద్దకు వేడుకున్నాడు.

అ రాజి ముందువాగాన అదింకార్యం అమర్చిన దంసు దంసుల ఎంగాటి నల కలూ, వెండి కిటికీ తలుపులూ, వెంగారు పుద్రాణూ, గిటికీలగు అమర్చిన పట్టు వాస్తవం అది బఫర్ కు విరమానంద ముంది. ఇంటి ముందున్న చలవరాతి అరుగు మీద కూర్చుని ఏకాంతి తిను గుంటూ అయిన అదింకార్యం చూడ సాగాడు. గంధదో ఒక కిటికీ వరదా పక్కకు కలిగింది. ఒక తెల్లని చెయ్యి బంగారు పాత్రతో కిటికీ కింద నున్న పూల కొట్లో నీరు పోయిపోగింది. ఆ పూల ముఖం చంద్రబింబం లాగుంటే బఫర్ ముగిసేసేసే అమితంగా అకర్షించింది. వెంటనే బఫర్ కు మోహం అవేసింది.

అమె కొట్టెలలో నీరు పోయటం వూర్తి చేసి దీధిలోకి తూసి. బఫర్ తననే చూస్తూ చలవరాతి గమనించి, "అక్కడ మోహం" అని అడిగింది.

"కాదు. కాని ఆ బానిస నీవాడు!" అన్నాడు బఫర్ పాదమృగం.

"ఇది మీ ఇల్లు కానప్పుడు నీ బానిస నువ్వు పోరాడరా?" అన్నాడు.

"చిట్ట కపిక చెబుచామని అగానం," అంటూ బఫర్ వెంట ప్రణయ గీతాలు అర్థ వదిలారు. అది విని అమె కిటికీ మూసి అంతర్ధానమయింది. ఆ కిటికీ మళ్ళీ తెరుచుకుంటున్నప్పుడు బఫర్ చాలా పెద్ద చూశాడు. కాని అ అకీ ఫలింబలేడు పామంకలం చాక చూసి అయిన అత్తప గంజికి కిక్కి వెళ్ళాడు.

ఈ ఆశిద్ద కోసం నింపాద్వారం వద్ద ఎదురు చూస్తున్న అత్తప బఫర్ కు శోగ తిలకుమి, "రేలంతా నన్ను విచారంలో ముంచారు," అన్నాడు. కాని బఫర్,

మరికీ మతి లేనివాడిలాగా. వానికేమి సమాధానం చెప్పలేదు.

అత్తన అయిన ముఖంలోకి చూసి, "మిరిలే విడవడంలో ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది?" అని అడిగాడు.

"నాకు ఒంట్లో అంత బాగాలిదు," అన్నాడు బసంత్.

బోజానానికి కూర్చుని ఇవర తోజనాన్న చెల్లెల లాగ నైనా లెడు. అతను ఇరిపా ఆగ్రహాన్ని కూడా పూర్తిగా మరిచిపోయినాడు. అతని మనసులో ఆ స్త్రీ ముఖం తప్ప అంకిషి లేదు. విడవడం చేయడం అతను ఆ రాత్రి నిద్ర గానానా పోక, బ్వారంత గానానా పడుకున్నాడీలాగా అయ్యాడు.

అత్తన చెల్లెలారి నిద్ర లేస్తూనే ఇవరేను, "ఎలా ఉన్నాడు?" అని అడిగాడు.

"నాకు ఏమీ బాగాలిదు. కమ్మమో! నాకు జీవించాలన్న కోరిక బోయింది," అన్నాడు బసంత్.

ఈ మాట విని అత్తన చాలా చాలా దిద్దాడు. అతను ఒక చాకడును పయి

వనరంలో కట్టా గొప్ప వైద్యుణ్ణి ఎలిమం చాడు వైద్యుడు వచ్చి బసంత్ నాని చూస్తూనే నివేదించి ఏమిటో గ్రహించాడు. ఇవర కిరిరంలో ఏ రోగిమో కిడు; ఉన్న చుడా మనస్సులోనే ఉన్నది. అయిన ఒక చికి మిడ "ప్రేమ బ్వారము" అని రాసి, ఆ చికిని ఇవర కరిగడ తించ పెట్టి వెళ్ళి పోయాడు.

అత్తన ఆ చికి తని చూసి గానానా నవ్వి. "మీకు ఇది వ్యాధి కలిగించినవారు ఎవరు?" అని అడిగాడు. ఇవర చాలాసేపు చెప్పలేదు. గానానా అత్తన ఒత్తికి చేసిన మీదట గానానా చెప్పాడు.

అత్తన తం పండుకుని దీర్ఘాలోచనలో పడ్డాడు. తన అతిథి ప్రేమించిన స్త్రీ మరెవరో కాదు—తన చాలేక. అమె తన పుట్టింటనే ఉంటున్నది. ఇవర ఆ ఇంటిని స్వేచ్ఛంగా పట్టిందాడు. గానానా తనకు భగవంతుడు పెట్టిన పరీక్ష లాగా అతనికి తోచింది. ప్రియలో సాక్షాత్తానికి తాళు లేవని అతని అన్వేషణ.

—(ఇంకావుంది)

త్రిలోకసుందరి

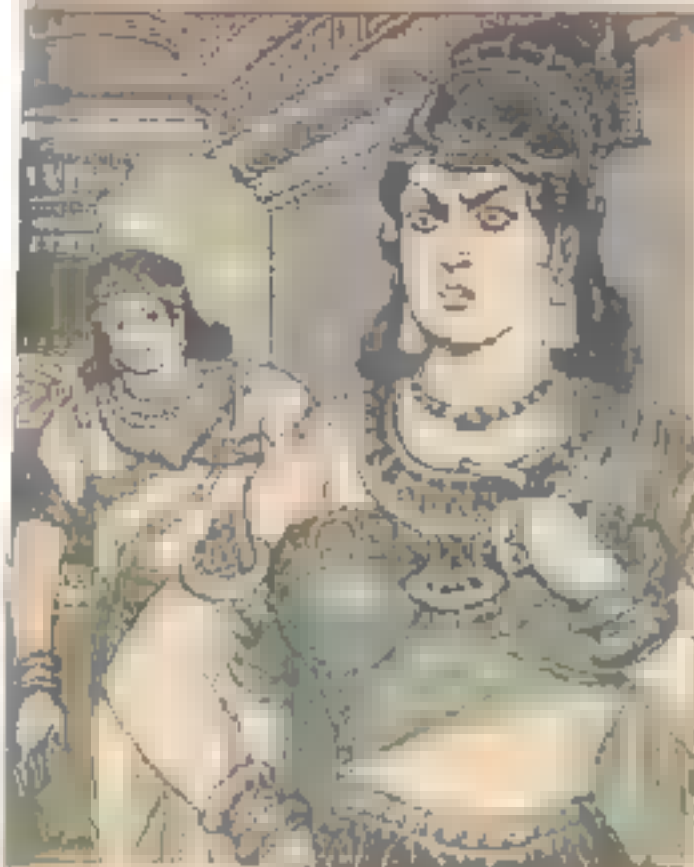
పూర్వం ఒక రాజుకు ముగ్గురు కుమార్తెలు జన్మించారు. పెద్ద కుమార్తె చివరూ సారా రణమైన పాండరంగం గలవారు. మూడో కుమార్తె అద్భుత సౌందర్యవతి. ఆమెకు మానసవాచంతా ఆమెను త్రిలోకమేందరి అనేవారు. ఆమెకు అదే పేరుపొయింది.

త్రిలోకసుందరిని ఏ రాజాధిరాజు భర్త అవుతాడని ఆమె తల్లిదండ్రులు ఆరు కున్నాడు. కాని అలా జరగలేదు. ఆమె అక్క చివరికి పెళ్ళాకటాక్షుని వచ్చినవా రున్నాడుగాని, త్రిలోకసుందరిని పెళ్ళాక గిరి ఒక్కడూ రాలేదు. అక్కల పెళ్ళిళ్ళు అయి, కాపలాలు పెళ్ళివాక కూడా త్రిలోక సుందరిని సంపాదించ రాలేదు.

మూడు కాలా విస్మయం చెంది, ఆమె భవిష్యత్తు గురించి దైవజ్ఞులను విచారించి గారు. వాళ్ళు ఆమెను పరీక్షించి, "మహారాజా, ఈమెను మేరకొని కాని గంభీర్యతోకంటే ఈమె కాదనిగా కంట

వడూ పెళ్ళాక యోగం లేదు. ఈమె జీవితం కొంతకాలానూ, అరణ్యాలలోనూ గడుస్తుంది. ఈమె దుర్బరమైన కష్టాలు అనుభవిస్తుంది. 'దురా, వశుప్రాయులూ అయినవాళ్ళు ఈమె కష్టాన్నిటినీ కారకు లవుతారు,' అని వాదించడా చెప్పారు.

ఎన్నడూ ఎలాటి కష్టాలూ ఎరగని రాజు, రాణి తమ కుమార్తెను గురించి ఎంతగానో దుఃఖించారు. దైవజ్ఞులు చెప్పిన మాటలలో విశ్వాసం ఉంచటంకెద మ్నె త్రిలోకసుంద రిని చూడటం తీసుకుపోయి నిర్మాణవ్యయన కొంతప్రాంతంలో పడిన, "ధర్మ, నీకు భర్తగా నివశుప్రాయుడు కాని పెట్టి ఉన్నాడే వాడి బాధ్యతై, వడవలసిన కష్టా లన్నీ పడి, జీవితం వెళ్ళుచున్నా." అని హెచ్చరించి తమ నిజాయితీ తెలిపివచ్చారు. త్రిలోకసుందరి స్థితి విచారించి గంభీర్యతోకంటే ఈమె కాదనిగా కంట

అప్పుడు గల గంధర్వ వారి కౌశల్య అన్నది. వెపరబలో అప్పు లేగలవాడూ. అమెను మించిన సౌందర్యవతి మేడూ లోకాల లోనూ లేదని అంగీకరించారు. అమెను నవ మస్తికలు ౧౦౦౦ కల గంధను ఇంటివారు. దేవగణాలలో వాదివలని అందగాడు కూడా మరొకడు లేడు.

మోహనరామ మహానుభావులో త్రిలోకసుందరి అని ఒక పిల్ల ప్రసిద్ధిచెక్కటం గంధర్వ వారి పన్నది. ఆ పిల్ల అందాన్ని గురించి తెలుసుకు రమ్మవి అమె అనేక కౌశల్య గంధర్వులను సంపించి. వారు త్రిలోక సుందరిని చూసిపచ్చి. "దేవీ, ఆ మునుష్య

శస్య సౌందర్యం ని సౌందర్యానికి ఎంత మాత్రమూ తిసిపోదు. ని కన్న ఎయిమెలో చివ్చది గడక ఈ శారానికి త్రిలోకసుందరి అప్పు వీరుడు అమెనె తెల్లుకుంది." అని చెప్పెడు.

గంధర్వ వారికి అట్లనాన కాగ్రహం వచ్చింది. అది తన కొడుకైన ఎవమెన్న దుల్లి పిల్లి. "నాయనా, ని విద్యంన్ని అపయిగించి ఈ త్రిలోకసుందరి మదల అనివార అమెను ౧౦౦౦ నిగ్గున్నది మీద వ్యాపాసం కలిగిపట్టా చెవిరా." అని అమెను

౧౦౦౦ నవమస్తికలు తల్లి చెప్పినట్లు చెయ్యలేదు. అరసు అవ్యక్తంగా పచ్చి. కొంత మిద ఉన్న త్రిలోకసుందరిని చూసి, అమె అందానికి అద్భుతమేదీ, అమెను ప్రేమించాడు. అరసు కొంత దిగువన ఉన్న లోయలో ఒక అద్భుతమైన భవనం ఏర్పడింది. అందులో ౧౦౦౦ సేవకులను ఏర్పాటు చేశాడు. కరవార అరసు వాయు దేవ్యుని పిలిచి, త్రిలోకసుందరిని లోయలోకి విడిచిపెచ్చారు.

త్రిలోకసుందరికి మొదట్లో కనసు ఎవరో లోయలోకి వెళ్ళిపెచ్చారని. అంత లోకుకు విహారం చేచ్చిపోతామే కాయం కలిగింది. కాని అమె ఏ మాత్రమూ దెబ్బ కలిగి గుండా. ఎవరో వింపినట్లు, లోయలోకి

సుఖంగా దిగి, ఆ నివృత్తప్రదేశంలో ఆంత
అద్భుతమైన పవనం ఉండటం చిత్ర
మేమవుతున్నది.

ఆ పవనాన్ని చూస్తున్నకొద్దీ ఆమెకు
అందులోకి వెళ్ళి చూడాలనిపించింది. ధైర్యం
చేసి ఆమె రోపరిని వెళ్ళి చూస్తే, ఆ బావి
ఎవరో గొప్పవాళ్ళు నివసిస్తున్నట్టు భావించి,
కానీ ఎక్కడా మనిషిబాద కనిపించలేదు.
అయినా ఎవరో మనిలుకున్నట్టు, మాట్లాడు
తున్నట్టు వినిపించింది.

అదృశ్యవ్యక్తులు ఆమె కోసం భోజనం
వడ్డించారు. పాటలు పాడారు. అనే నిశ్చయ
తగా భోజనంచేసి, చీకటిపడుతూ ఉండటం
చేత వెళ్ళి పడుకున్నది.

ఆ నిర్వాణుని త్రిలోకసుందరి తన
సమీపాన ఉన్నట్టు భావించి, గాఢాంధకారంలో
ఆరమణి వద్దకు వచ్చి, గాంధర్వవిధిలో
ఆమెను తన భార్యను చేసుకుని, తెల్లవారక
ముందే వెళ్ళిపోయాడు. అమితకర్మత దేవా
నిలాగే అడుగుతూ వచ్చింది. ఆమెకు తన
భర్త ఎలా ఉంటాడో తెలియదు; తనకు
వరిదర్శనాలు చేసే వినయం తెలియదు. కానీ
ఆమెకు తన దారి అనిపించగానే తన
మైపున.

ఈ లోపల త్రిలోకసుందరి తన ఆమె
ఉద్దిష్టంప్రకటన చేసి పడినారు. తన వెల్లెలు
అదృశ్యులపై ఉండని విన ఆమె ఆకర్షణ

శక్తులు పెనుకూ పెట్టించి పచ్చి, తల్లి
దండ్రులను ఓదార్చారు.

ఆ రాత్రి సమీపాన ఉన్న త్రిలోకసుందరి
తన, "ప్రేమనీ, నీకు గొప్ప ప్రమాదం
వాగున్నది, నీ కోసం ఆళ్ళు ఆ కోసం
మిదిగ వస్తారు. శక్తులు పెడతారు. నీవు
వారి కని చూడకు వారి శోగాలు వినుకు.
అలా అయితే నీకు క్షమం," అని హెచ్చరి
ంచింది.

త్రిలోకసుందరి నది నన్నది. ఆ ఆ
రాత్రి గడిచి, ఆరమణి వెళ్ళిపోయి, తెల్లవారి
వార ఆమెకు దుఃఖం ముందుకు వచ్చింది.
ఆమె వచ్చాల్సిన అంటరి తనకు గతువు
తున్నది. ఆమె తన మానవునిగా చూసి

ఎంతో కాటమయింది. ఎంత కాదానికీ ఈ
అక్కలు తన కోసం ఏడుస్తూ చాటేతున్నా
రట! ~~మరి~~ ఓదార్పు. వాళ్ళుకీ హిల్లారి.
తన ఓడునమాదారమన్నా చెప్పకోవటానికి
లేదా? ఎంతో ఉన్నన్నాకన్నా కాదు ఎలా
బ్రదిగా ఉందవలసిందేనా?

ఇలా అడుకుంటూ అమె ల రోజల్లా
స్నానం చెయ్యలేదు. బోజనం చెయ్యలేదు.
ఆ రాత్రి నవమన్నుడు వచ్చేవరికి అమె
పూరమైన యులంకో కుమరిపోతున్నది.

"మరిదీ, ఎందుకు నీ 4 విదారం?
మరి ఏడుస్తూ నాతో ముఖంగా ఎలా కావరం
చేస్తావు? తానీ, నీ ఇద్దం వచ్చినట్టే చెయ్యి.
కానీ తరవాత నువ్వు సక్కుతావ పది, నేమి
చెప్పనది నిజమని గుర్తిస్తావు?" అన్నాడు

తన లక్కలు రవడం గురించి ఏడుస్తూ
వచ్చినట్టయితే వానిని ఓదార్పు. వాడితో
మచ్చట్టు చెప్పకోవటానికి అమె మరి
ఇవ్వమని బ్రతికినందున తన వర్తమ
ప్రార్థించింది.

"అలాగే చెయ్యి. కావలసి వచ్చేటట్టు నీ
యిద్దంవచ్చినంత వింగారమూ, మొలులూ
జవంకానం కూడా చెయ్యి. కానీ వాళ్ళ
దిక్కుచూలిన సరిహాలు వివరు. ముఖ్యంగా
నమ్మ గురించి. నా అవకారం గురించి
వాళ్ళు తెలుసుకో గోరుతాడు. వాళ్ళు చెప్పి
నట్టు చెయ్యి. చెప్తే నేను నీకు దక్క
కుండా పోవచ్చు. లంకటితో ముఖం దుర్బర
మైన కస్తాలు అరంజ ముట్టతాయి." అని
నవమన్నుడు అమెతో అన్నారు.

ఈ మాటలతో అమె వ్యవహారం తేలిక
పడింది. అమె తన ఉద్దేశం, "నా ప్రాణ
మైనా పోయిపోయినా నానీ పొమ్మన్న
పనుసునుబట్టానీ పొమ్మన్న ఉత్తరం
ప్రేమవల్లనే నీ పొరగింది. నాను అక్క
ఉపకారం చెయ్యాలి. నా అక్కలు కొంత
మీదికి వచ్చి వాటిని చూడవచ్చును. లేదు
లేక పొందే పాత్రలు పొమ్మంది." అన్నది.

తనకు వచ్చే లేకపోయినా పొమ్మన్న
నాను అమె పై గుండె ముడుచుకు వచ్చి
అమె కంపులను చూచుకు అంగీకరించినాడు.
తెల్లవారి వ్యూహాలగా అతడు లేచా దాగే
వెళ్ళిపోయాడు.

అ రోజు అమె అక్కలు, నానుకు వారి
తెలుగునాడు, వాటి మీదికి వచ్చారు. అక్కల

చెల్లెలు, అనుచులూ వామనానికి వాళ్ళు
చెమ్మలు వామనాను చూచి, "అయ్యో
చెల్లెవా! త్రేలోకమునకి! పుట్టుకుంటావే!
నీ కన్న పాత్రుల పాత్రమి!" అని కొంత
మాటచెప్పి గర్భనాశకం చెప్పినాడు.

అక్కల కుమారులు విన్నానీ త్రేలోక
మునకి నానుకు లేక పొమ్మంది. అమె
అతడును అనుచులను పంపిస్తున్నామని చెప్పి,
"పంపాక కొవలూ? నా చెల్లెడి గర్భవారి
గుడ్డాడు. చెప్పి చెప్పి కనకుంటుంటావే!"
అనీ, వాటిని కంటికి తియ్యమని వామనా
చెప్పుతూ నానుకు చెప్పి.

చెప్పి నానుకు చెప్పి అక్కలను
త్రేలోకమునకి పంపింది. కుమారులు అమె
వారి, తన కంపుల కంటికి తియ్యవలెను.

తనకు గత సోదాగాన్ని వారి కళ్ళారా చూపింది. అదంతా చూడగానే అక్కలకు పల్లమాలిన తీర్థం పుట్టుకొచ్చింది. అయితే అదంతా గురించి గుచ్చి గుచ్చి ప్రశ్నించాడు.

అతిలోకమందరి తన తల్లి చెప్పిన హావ్య అది గుర్తుంచుకుని, తల్లి యువకుడని, అంధవాడని, అతను ప్యయసాయంభానా, పేలలోనూ గడువులాడని వెలికి వచ్చి నట్టి చెప్పి, అది వారిని ఎక్కువసేపు ఉండ నివ్వటం తనకే ప్రమాదమని, గిరిగబా వారికి ఇంకాదనూ, రత్నానా కామిక విచ్చి, వారిని కొండ తీరం చేర్చమని వాడుకదేవుడికి చెప్పింది.

అక్కలు కొండ పక్క, ఇంటికి పోతూ తమలో కామి తమ చెల్లెలి వాళ్ళలాగైతే తయిచుకుని చెమల కట్టుకున్నారు. అది పులిపొట్టిన వానికి ఇంత వాళ్ళలాగైతే! తమ చెల్లెలికి అంత పొగరెక్కింది! అంత సంతోషం పెట్టుకుని తమకు ఇంత ముప్పై వేసి, కామి పోరాడువకుండానే గిరిగబా తీరం సుంపి సాగనంపింది!

"మనం ఎలాగైనా దీని పొగరు అటు తీసి అది వచ్చిన అది వాడుకలు ఎవరికి చూపిస్తాడు. అది అటు మనం వాన్ని చూసి నట్టుగా నూరే ఎవరికి చెప్పిస్తాడు. పుట్టిందికి వెళ్ళకుండా మనం మన కళ్ళకు పోయి, మన చెల్లెలి అందు తెచ్చి ఉపాయం అలా దీనిని ఎలాగైనా పట్టాం." అని అక్క రెండూ తీర్మానం చేసుకున్నారు. వాళ్ళు జాప్తు నిక్కుని, పెద్దపెట్టున ఎదుస్తూ తమ తల్లి దండ్రులకు ముఖం చూపింది, తమ తమ కళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయిన అంతా కాని నవమొన్నలుడు తన భార్యను మరకసారి రాబ్బరిస్తూ, "నీ అక్కలు అంతకేదెళ్ళి, వాళ్ళు నీ వివాహానికి పథకం వేస్తున్నారు. వాళ్ళ పథకం పాఠకుండా తెయ్యకపోతే నీకు అప్తకస్త్రాలు తప్పవు. నీ వెదా ఉంటే నీ చూడమని వాళ్ళు నిన్ను ప్రావ్యం చేస్తారు. కాని నేను అది కాదు."

సారి కనిపించానే వెళ్లి అటు వూరూ, ముప్ప యివ్వారు గర్భవతిని కూడానా. ఇంకా ఈలో సన్ను పొగొట్టంకోవటం నీకు ఎంత ముఖ్యం కరమో వెళ్లి అలోచించుకో. బాగ్రత్త." అని చెప్పారు.

శ్రీలోకమండరి గంట తడిపెట్టవలసిందేనా, "నేను మీ అల్లులను... బాగ్రమో ఉల్లం మీదవేదదు. బకమొందు కూడా ఉల్లం మీదవలసి. మిమ్మల్ని అలాగే వాస్తవ ప్రతి రోగినినీ. మీ అల్లులన్నా చూడాలి అని అనిపిస్తోంది. వాళ్ళు మళ్ళీ వస్తారేమోనని మీరు చూడ వాడుదేవురిని చెప్పండి. ఆ పైన నేను గుడ్డిదాన్నే అనుకుని వచ్చివేదకలానే." అన్నది.

సరేమన్నరురు వెళ్లి కళ్ళు కురిచి, పీదాట్టి. అమెను కౌగలించుకున్నాడు. అరిగి చెల్లవారేలోపుగా అరసు చెళ్ళ పోయారు.

తెల్లవారగానే అక్కలు గొంత మీదికి వచ్చి, కొండరలో తోయలోకి చూసేశారు. మధ్య దారిలో వాయుదేవుడు తారిన పక్షం కుని కిడుంగా గొంత దించారు. వాళ్ళు గదాగదా నవనంబోకి ప్రవేశించి, అనందం అభినయిస్తూ శ్రీలోకమండరిని కౌగలించు కుని, "కొంచెం చిళ్ళు చెవివెట్టువ్వావే, చెల్లెలా? కడుసా ఏమిటి? ద్వారలోనే మమ్మ దులి వెళ్లి పల్లెళ్ళా కను!" అన్నారు.

ఈ మాటలతో శ్రీలోకమండరి హృదయం పొంగిపొర్లింది. అమె వారిని కన్నుని పెండి మంటలతో దోచునం చెబ్బింది. వాళ్ళు వెళ్ళారంతో తనకుంటూ అనలు పెదయానికి వచ్చి, కను చెల్లెలి వేరై ఎలాటివాడని గుచ్చిగుచ్చి అడగసాగాడు.

అమాయకురాలైన శ్రీలోకమండరి, కిందటిసారి కాసు పెడి చెప్పినది గుర్తులేక, కన వేరై నది చేయనువాడని, బట్టలు అక్క డక్కలా గెరుస్తున్నదని, అరసు గొప్ప ధనికవర్తకుడని, వ్యాపారం చేస్తూ ఉంటా డని అన్నది. ఇలా అని అమె వెళ్లి అక్క లకు దొరికిపోయింది. వాళ్ళు వెంటనే అమె మనస్సులో పడం పోగారు.

"అమ్మా, చిల్లెలా! నీవ్వెంత అమా
యకురావినీ! నీ భర్త ఎవరో కూడా నీకు
తెలిదు. అంటే నన్నా నీ క్షమం పొయ్యగా
లేరీ మా తల్లిలే అబద్ధంలాడుతున్నావు!
నీ బాతగంజో నీకు కాదాయో భర్త అత
మోదమొదని ఉన్నది! వాడు నీ నర్సరాలో
కూడా నీకు తెలిదు నమ్మి ఈ ముసంప
దంత కంఠకాలం ఘోరమైతి, వారి మాట
అమ్మ నిన్ను గుట్టుకున్న మంగిష్టాను
అయ్యా! నీ అమ్మ పంకానున్నది అర్థం!
అని వాళ్ళు మళ్ళీ నోకాలు పెట్టాయి.

అక్కల మాటలు విన్నానా త్రిలోక
సోంపరికి యీ పుట్టింకొచ్చింది, వాళ్ళ అమ్మ
క్షమం కనం అలాటపయితున్నాను అమ్మ

హద్దిగా నమ్మింది. వాళ్ళు సూచించిన
ప్రకారం సందేహమేమీ అనిపించింది.
ఎందుచేతనంటే, కాదు ఈ భర్త వాస్తవ
అమ్మ మాదలేదు, అదిగాక
అతను తన అక్కల మీద ఎంతో కక్షగా
మాట్లాడుతూ వస్తున్నాడు, అందుకు
కారణం ఏమై ఉంటుంది? వాళ్ళు తనకు
వాదాలు అపాయం గురించి హెచ్చరిస్తూ
అమ్మ ఉంటుంది.

కొత్తగా పుట్టిన ఈ నంబూరులో అమ్మ
తన అక్కలతో, కాదు అమ్మ భర్తను మాట్లాడు
తనకూ మాదలేదు చెప్పేసింది. అమ్మ
మనస్సు వాగా చెదరి ఉన్నదని గ్రహించి
వాళ్ళు అమ్మకు అమ్మమమ్మ దుర్బంధ
ఎన్ని చేపేశారు.

"నంబూరు మాదనైనా మాదని భర్తతో
కావడం చెప్పినదానిని ఎంత అమాయకు
వారిని! అతను తప్పక కి రాక్షసుడే, మహి
నర్సమో అయి ఉంటాడు, అందుచేత పం
చెప్పావంటే అది కేరళిని చెడుమోపెట్టి నిర్భంగా
ఉంటానో. కాకపోతే నీ ముందు అమ్మ
చెప్పి వాడెక్కో నీ భర్త నిద్రపోగానే,
మరి అమ్మ కత్తిపట్టుకుని, చెంతది అమ్మ దీపం
వెలిగించి పట్టుకున్నా, నీ భర్త మోద అలల
కొద్దీ ఎక్కడెక్కడ నడకెయ్యి, నీ మూతరి
తటసాహాయించినా నువ్వు మాను దక్కవు!"
అన్నాడు అక్కలు.

క్రిలోకసుందరి చూచి పాదాల మీద పడి, గుండెపగిలేటట్లు పిచ్చింది, కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. ఆమె ఎలాగైనా తన భర్తను చేతులోపాలి. తన భర్తగా తన పరిచయం గానూ ఆమెను చచ్చి దాళి సేవ చేయాలని నిర్ణయించుకుని, దారిద్ర్యనిహార్ద్రావ పడుకూలేస్తూ ఎదురు వేసింది.

గోతకలానిని తన పెద్ద అక్క అంటే తన చెరి, అక్కను కలుసుకుని. "అక్కా, నువ్వు నలుగురూ చెప్పినట్టి చెలాసు. నా భర్త కువం అమెమప్పట్టు పాగుడు గాదు. అతను గంభీర్య యువవాడు, తన మేనల్లుడు. తన తల్లి ఉల్లంబించి

మెదుకు నమ్మి ఇంటి నుంచి వెళ్ళి గొట్టాడు. అయిన నిప్పు పెళ్ళాడరాడట!" అని చెప్పింది.

తన మాట చెప్పి క్రిలోకసుందరి వెళ్ళి పోగానే అమె పెద్దక్క రస భర్తకు సేవ అందించారు చెప్పి ఇంటి నుంచి బయలు పడింది. అమె కొండ మీదకి చేరి, "నవ మన్నుడుడా, నీ కోసం వచ్చాను," అంటూ లోయలోకి దూకిపోయింది. అమెను ఈసారి కి వాయుదేవుడూ పట్టుకోకపోవటంచేత అమె కింద పడుకుని ప్రాణాలు వదిలింది.

క్రిలోకసుందరి తన తన అక్క మీద కూడా ఇలాగే పగ తీర్చుకున్నది. అమె కూడా నవమన్నుడుకి భార్య అవుదామన్న మరొకరి గొడవ మీది నుంచి లోయలోకి దూకి వెళ్ళిపోయింది.

నమయంలో గంభీర్యరాణికి తన కొడుకు చేసిన పని తెలిసి వచ్చింది. అమెను బద్ధకము వైన క్రిలోకసుందరిని అతను మోపించి తనను ద్రోహం చేశాడు. దీనిని కోడు అడవి తెరిగి వచ్చేసరికి అతని చెంప మీద బొద్దు ఉన్నది.

"నా అల్లుడు ధిక్కరించడమే గానూ, నా పరమశ్రీమంతుని నడలుగా పలా అమెడిస్తా సమకున్నావు?" అన్న చామ తన కొడుకుతో. అలాటి నుంచి అమె అడవికి ఇల్లు కట్టి కులం ఉంచేసింది.

కోరికకాదానికి త్రిలోకసుందరి గంధర్వ లోకం చేరుకుని, గంధర్వరాణి శుంభ జోటికి వచ్చింది. గంధర్వరాణి భటులు అమెను పోషిస్తున్నా, అమెను వచ్చివున్నా గంధర్వరాణి వద్దకు రాక్కొచ్చారు.

"అత్తగారి అడుగులను మరుగులో త వచ్చావా? లేక ముఖం కది బాధపడ. తున్నా నీ మోగుల్లు సేరామర్పించ వచ్చావా?" అని త్రిలోకసుందరిని నానా హాసలూ పెట్ట మని అమె కన నొకక్షమ అజ్ఞాపించింది.

సఖమన్న భుజు త్రిలోకసుందరిని చూసి జాలిపెట్టాడు. తన రత్తి అమెను రోజూ హాసలు పెట్టారూ ఉండుట చూసి అతను తరింతలేకపోయాడు. అదిగాక త్రిలోకసుందరి ఎయోగాన్ని తరిందరిని స్థితికి వచ్చాడు.

అందుచేత అతను కల్గిలెని సమయంలో తిన్నగా దేవేంద్రుడి జెడ్డ, చెక్క కన త్రి లోకం చెప్పి, ఈ రత్తి తన భార్యకు చెప్తున్న దురన్యాయాన్ని గురించి చెప్పాడు చేశాడు.

వెంటనే దేవేంద్రుడు నీర ఏర్పాటుచేసి, తనకు గంధర్వరాణిని, సఖమన్ను దుట్టి, త్రిలోకసుందరిని పదిచి, గంధర్వరాణి ప్రవేర్తనకు నందాబుడి అధికారు.

"గంధర్వుడైన నా కొడుకు మునుష్య మాత్రురాలిని ఎలా భార్యగా చేసుకుంటాడు? మునుష్యులకూ దేవతలకూ తెడా లేదా? వారిద్దరి విల్లలు పట్టితే వారివెరపురాయి? భార్యకు ఏ లోకంలోనూ చోటు ఉండదే!" అన్నది గంధర్వరాణి.

"అత్తా పెద్ద సమస్య కాదు. ఈ విల్ల చేత అమృతం తాగింది, దేవర్వం ఇద్దాం!" అంటూ దేవేంద్రుడు అమృతం తెప్పించి, త్రిలోకసుందరి తాగిపడారు.

అంతటికే దానివ్యక దేవేంద్రుడు సన మన్నుడుదిలి. త్రిలోకసుందరికి దేవలోకం లోనే తన ఎదుల వివాహం ఖరిపించి, వారిద్దరి కాంక్షానికీ ఎలాటి అడ్డినా లేకుండా చేశాడు. అప్పటికే గర్భవతిగా ఉన్న త్రిలోకసుందరి దేవతాంగ గది ఒక కొడుకును కన్పిది.

అ స లు దొంగ

మీరే న్యాయాధికారి వద్దకు ఒక పెళ్ళాడు వచ్చింది. ఎక్కడి మంచో వచ్చిన అప్పటి వ్యక్తులు ఒక మున్యాయనీయం గురించి విచారణ చేశారు. హతం ఒకటి చెబితే అమ్మనీ, తెంచోవారు, ఆ హతం తప్పింది. మొదటివారు దానిని తన వద్ద వెంగిరించానని అన్నారు. మొదటివారు, ఆ హతం తప్పిందని, తెంచోవారు దాన్ని కాబియ చూస్తున్నారని అన్నారు.

న్యాయాధికారి ఆ హతాన్ని తిప్పి వేరించి, వెల్లడని పోయి, "ఇది రాజాగారి కంటి నుంచి దొంగలు కాబియిన హతం. మిగతా పోలీసుల ఎక్కడ దాదాం చెప్పండి. చెప్పకపోతే మీ కంటిని తియిస్తాను," అన్నాడు తుదకంగా.

ఆ మాటకు ఆ కర్డయా దివిరిపోయి, ఆ హతాన్ని అ గ్రామంలో వేలానా కంటి దొంగిరించానని, మిగిలిన పోలీసు మాట తియిస్తానని అన్నాడు.

వాళ్ళు పట్టిందిన కర్డయా న్యాయాధికారిని కాబియ చెరి, న్యాయాధికారిలో ఇప్పుడు రక్షణ పోయింది చెబితే చెప్పి ఆ కర్డయా హతా చెబియ. పోయిన రాజాగారి సొమ్ముల దొంగిరింది. న్యాయాధికారిని ఆది తియియ.

—వి. 4. నాగేశ్వరరావు

అద్వైతం

ఒక ఊళ్ళో ఉద్దురు ముసలి వాళ్ళు చింతి వాళ్ళు. ఒకడు మంచెవాడు, ఒకడు చెద్ద వాడు. ఒక ఏడు సంవత్సరాల రోజున ఆ ఇద్దరూ కలుసుకున్నారు.

"నాకు రాత్రి దిశ్రమైన కల వచ్చింది. ఆ అద్వైతం అకాశం నుంచి వచ్చి వదిం దట." అన్నాడు మంచెవాడు.

"చిత్రంగానే ఉన్నది. ఎక్కడో ఒక నాగు వా అద్వైతం కలలో వచ్చింది అని ఊహలో నుంచి వచ్చిందట." అన్నాడు చెద్దవాడు.

"ఎవరి అద్వైతం ఏలా వస్తుందో చూద్దాం." అని మంచెవాడు తన ఇంటిక నెళ్ళిపోయాడు.

కాన్ఫు రోజులు గదివాకి చరిత్రాలు వెదకివేడ్డాయి.

"నవాళ పాలం వని ప్రారంభించే పచ్చి." అనుకుని మంచెవాడు పానా, ముహూర్తం ఉన్నాయి. నా పానాని వెళ్లి

మలుగు తినుకుని పానాని వెళ్ళి, తర్వాతం మొదలు పెట్టాడు. ఉన్నట్టుండి మలుగుకు ఏదో అంతా అంగమన్నది.

తన పాలంలో మలుగురాళ్ళు ఏలా పచ్చాయా అని అక్కర్లేవుకుంటూ, తప్పి తని చూస్తే అది ఒక కుంబి! అమిత అక్క ర్యంతో మంచెవాడు అంతా ఊత తని చూసే నంతి, అందులో బంగారు కాసులూ, మెరు రీలూ కనిపించాయి. మంచెవాడు ఆ మెరులూ తిని యజ్ఞప్రకారం పెట్టాడు.

"పానం, ఈ నది అ ముసలొదిది అయి చింట్టుంది. ఆ అద్వైతం చూపిలో వరికి వట్టు సంవత్సరాలనాడు ఆశను కల వచ్చిం దన్నాడు. నెళ్ళి అశనులో వెలులూను." అను కుని మంచెవాడు చెద్దవాడి దగ్గరికి వెళ్ళి, "పెద్దయ్యా, నీ అద్వైతం నా పాలంలో కొరికింది. కుంబ సింహ బంగాడ్ కాసులూ, ముహూర్తం ఉన్నాయి. నా పానాని వెళ్లి

తెచ్చుకో." అని చెప్పి, తాను ఇంట్లో వెళ్ళిపోయాడు.

ఆతను ఇంటికి వెళ్ళి భార్యతో గొడవ పడతా చెప్పి, "తన ఆచ్యుత్తం నా పొలంలో దొరికిందని చెబితే, పాపం, పెద్ద వాడు వాణా నంకోపించాడు. ఈ పాటికి ఆతను చించాను ఇంట్లో తెచ్చుకుని ఉంటాడు." అన్నాడు.

"స్వాయంమైన ఇంట్లో చేశావు." అన్నది మంచివారి భార్య.

ఈ రోపరి చెడ్డవాడు మంచివారి పొలా నకి వెళ్ళాడు. తుంటి తప్పిన చోటు కనిపిస్తూనే ఉన్నది. పై మట్టి తొంగించగానే తుంటి కనిపించింది. చెడ్డవాడు అక్రమంగా ఆ విండెను పైకి తీసి, మూత తెరిచి చూశాడు. అటులే మంచి వారి రోపరి కావటా, మొహరిలా కనిపించటానికీ మంచి పొములు మెలికొస్తాయూ కనిపించాయి.

చెడ్డవాడికి చెప్పరాని కోపం వచ్చింది.

"దొంగ పెళ్ళవ, ఎంత మోసం చేశాడూ! ఇదామీకు వాడికి ఇంట్లో ప్రాయశ్చిత్తం

చెయ్యక మానను!" అనుకుని చెడ్డవాడు తుంటిను ఇంట్లో పట్టుకుపోయాడు.

ఆ కాళి చెడ్డవాడు ఆ తుంటికో నహి మించివారి ఇంటికి వచ్చి, విచ్చిన వేసి ఇంట్లో కప్పి పట్టి, వాసెటో కుంది రోపరికి చూశాడు. చదువుంటానని విప్పి పెట్టి మంచి వాడు చదువుని ఉండటం చెడ్డవాడికి కనిపించింది. తనకు గంభీర ప్రాణం చెని, నిర్భయంగా చది కాడుకుంటున్న మంచివాణ్ణి చూసి చెడ్డవాడికి మరింత కోపం వచ్చింది. ఆతను తుంటి మీది మూత తీసి, దానిని పొగగూడులో మంచి రోపరికి పెట్టి, కుమ్మరించాడు.

కాని చెడ్డవాడు అనుకున్నట్లా పొములు పతకానికి ఇటలు, చింగాడు కామలూ, మొహరిలూ మంచివారి చుట్టూ వేర్తాయి. అతడు అనందంతో భార్యను లేపి, "చూశావా, ఇంట్లో నిజమయ్యింది. మన ఆచ్యుత్తం ఆకాశం నుంచి వదిలింది." అన్నాడు.

అటుతరవార మంచివాడు దాగ్గిచ్చ మన్ననల ఎరగకుండా ముఖంగా జీవించాడు.

ఇద్దరు జ్యోతిష్కులు

క్షేత్రంగపురంలో సుగుణశర్మ అనే బౌద్ధ ముక్కురు ఉండేవాడు. ఆయన బౌద్ధమతంలోనూ, గణితంలోనూ సంపూర్ణమైన పాండిత్యం సంపాదించాడు. ఆయన బరిగినచీ, జరగబోయేది చాలా బలమైనగా చెప్పగలిగేవాడు. ■ కరణంగా ఆయన చాలా దీనినూ, గొప్ప బిచ్చి గడించాడు. ఆయనకు "శ్రీకలహరు" అన్న బిరుదు ఉండేది. ప్రజలు ఎంతగానో గౌరవించేవారు.

కొంత కాలానికి సుగుణశర్మకు, తనను మించిన బౌద్ధముక్కురు ప్రపంచంలో ఎక్కడనూ ఉన్నాడేమో తెలుసుకోవాలని నిశ్చయించి, ఆ ఉద్దేశంతో ఆయన చాలా దేశాలు తిరిగి, ఎందరో సేరు మోసిన బౌద్ధ ముక్కులను కలుసుకున్నాడు. కాని వారిలో ఒక్కడూ తనతోసరి రాగలవాడు ఆయనకు కనిపించలేదు. చాలామంది చివరకూ పంపిణీ కల్పించి చెప్పారు. కాంచీ

నగరం వచ్చిన అవిధ్వాలు చెప్పారు. అలాటి బౌద్ధముక్కుల మూలానె ప్రజలకు శాస్త్రం పైన విశ్వాసం పోతున్నదని సుగుణశర్మ భావించాడు.

ఆయన నిజా దేశాటన చేస్తూ ఉండగా, అపంతి నగరంలో ఉండే అస్థాన బౌద్ధ ముక్కురు సేరు ప్రజాకులుగల వాడని, బౌద్ధశాస్త్రంలో చాలా గట్టి వాడని తెలుసుకుని వచ్చింది.

సుగుణశర్మ అపంతి నగరం చేరుకుని రాజసభకు వెళ్ళాడు. అపంతిరాజు సుగుణశర్మ బౌద్ధ గురించి విని ఉండటం చేత, సుగుణశర్మను ఎంతో గౌరవించి, తన అస్థాన బౌద్ధముక్కుడైన రామశాస్త్రిని పరిచయం చేశాడు. తరవాత ఇద్దరు బౌద్ధ ముక్కులూ చర్చలోకిదిగి ఒకరిలోకు ఒకరు చెడుపనులను వింటున్న సరికులకు వారిలో

ఎవరు గొప్ప అయినది తెలుసుకోవటం సాధ్యంకాలేదు.

రాజుకు కూడా ఆ బోధిమర్క రిక్తరీతి వరీక్షపెట్టి, వారిలో ఎవడు గొప్ప అయినది తెల్పుకోవాలని యుద్ధివుట్టింది. మంత్రే సలిహాస్త్ర వారిద్దరికీ ఒక వరీక్ష పెట్టవలసి, "ఈ సాయంకాలంలోగా ఈ ప్రాంతంలో జరగబోయే ఒక సంఘటనను మీ రిద్దరూ టోసక్కి చెప్పండి. ఎవడు చెప్పి తప్పు అనితే అది నిజమవుతుంటే చూడాలని కుతూహలంగా ఉన్నది," అన్నారు.

రాజు తాను అనగానే, అస్తావ అస్తావ ముగ్గురు రామోష్ట్ర ఏవే లిక్కలు గుణించి, "అప్పటికి నీరిగా చూడు గంటలకు ఉడు మంటతోనూ, మెరుపులతోనూ, రిప్రమైన గారి

తోనూ పెద్ద గాలివాన వస్తుంది. ఆ సమయంలో ఒక పెద్ద తెల్లని చేప నీరిగా తాను వచ్చే నింపా వ్యాధింపత్త వడుతుంది," అన్నారు.

రాజు ముగ్గురు శర్మ తనీ చూశాడు. ముగ్గురు శర్మ చిన్నగా నవ్వి, "మోడు గంటలకు గాలివాన వచ్చేమాట నిజమే. వానతోసాటు పెద్ద చేప పడేమాటా నిజమే. కాని తాను స్వల్పగా తీసవడుతుంది. అంతే గాక అది సంహారాధారానికి ఇరవై అడుగుల దూరంలో ఉంటుంది," అన్నారు.

ఇద్దరి బోధ్యంలోనూ తేడా ఉండటం చేత ఎవరిమాట నిజమవుతుంటే చూడాలని రాజుకూ, మిగిలిన సభికులకూ కూడా కుతూహలం కలిగింది.

మూడు గంటల గడువు పూర్తికాగానే బర్సం చివ్వుగా ప్రారంభమై, చూడూండ గానే ప్రహ్లాదతమైన గాలివాడూ మారింది. అయిమురికోనూ, మెరుపుచితనూ వాన కురిసి, నందం సేవచీక నిలిచిపోయింది.

వాన అగిపోగానే జ్వాల మోచినవారిని వెంట బెట్టుకుని రావలసినది వెలవలకు వచ్చి చూశాడు. సుగుణశర్మ చెప్పినట్లుగానే ఒక పెద్ద చేప సింహద్వారానికి ఇరవై అడుగుల దూరంలో పడి ఉండటమే గాక, అది నల్లగా కూడా ఉన్నది. రాజా వెంట వున్నవారంతా చాలా ఆశ్చర్యపడ్డారు.

రాజా సుగుణ శర్మను అభినందిస్తూ, "నూ అస్త్రాన బోధిమ్మీయ రామకాస్త్ర శస్త్ర సుఖే అన్నివిధాలా గెప్పిచాడింది. ఇన్ని బోజాలుగా రామకాస్త్రని మించిన బోధిమ్మలు వ్రవంచేంటో తిరమగుహ్నాను. జ్ఞాన సుఖే నిశ్చయంగా అంతరస్తు గెప్పిచాడింది." అన్నాడు.

రామకాస్త్ర ముఖం అడమీనంకో ముడు దుకుపోయింది. అయితే సుగుణశర్మ

ఈ పాగర్తతే పాచిపోక, రామకాస్త్రని కౌగి రించుకుని రాజాతో, "మహారాజా, రామ కాస్త్ర కాస్త్రజ్ఞానంబో నాకు నీ మూత్రమూ తినిపాడు. అతనికి బోజంపెసనది కూడాకొన్ని మూత్రమే. నీ బాసిక రామకాస్త్ర చెప్పిన జోన్యం అక్షరాలా విజయమే. ఆ చేప సింహపడి నవ్వులు తెల్లవచే. జ్ఞాన ముగడలో దొర్లి పల్లిగా అయింది. అడిగాక. అది పడినది నదిగా సింహద్వారం వద్దనే. అయితే అప్పటి కది ఇదిక ఉండటం చేత, తన్నుకుని తన్నుకుని ఇరవై అడుగులు దూరంగా వెళ్ళింది. రామకాస్త్ర తన కాస్త్రజ్ఞానానికి దీనాశ్రీ జ్ఞాత చేసిపట్టియితే నేను చెప్పినట్లు చెప్పి ఉండవచ్చు." అన్నాడు.

సుగుణశర్మ అప్పు మోటులలో నిజం ఉన్నదని రామకాస్త్ర గ్రహించి, అత్యధిక చాలా మెచ్చుకున్నాడు.

రాజా ఇద్దరు బోధిమ్మలనూ సమంగా పర్యవేక్షించి, పరీక్షాకరించాడు. రాజా ఏర్పాటు చేసిన పల్లకీలోనే సుగుణశర్మ వ్యవహారికం పరిగి రచ్చేశాడు.

మూగప్రేమ

ఒక రాజుగారు జంతువులందరూ చాలా ప్రేమ, అయినా ఎంత క్రూరమృగాలైనా జంతువులని పాలించేవాడు కారు. పై పాము, జిల్లి లేని జంతువులను పాలించే వారిని జంతు వరిగా క్షుణ్ణించేవాడు.

ఒక రోజు రాజు గుర్రం జిల్లి వగరంలో తిరుగుతుండగా ఒక చోట ఒక మనిషి ఒక పెద్దపులిని కర్రతో తట్టుతూ కనబడ్డాడు.

ఆ మనిషి పులిని అదా హంస పెట్టుటల చూసి రాజు అగ్రుక్త, "అవేరు లేని జంతు వును ఎందుకు జిల్లి పింప పెట్టా న్నావు?" అని కోపంగా అడిగాడు.

"మహారాజా, ఇది నా పెంపుడు పులి. ఎన్నో పిళ్ళుగా నేను దీన్ని పోషిస్తున్నాను. ఇంత కలమూ బుద్ధిగానే ఉన్నది, కాని ఇలాక, నేను చూతుంటే జిల్లి మేకను దంపిసింది, అందుచేత దీనికి కర్ర బుద్ధి తెలుసుకున్నాను." అన్నాడు ఆ మనిషి.

ఈ మాట విని రాజు ముసంత మంది పది, "మీరు జిల్లి లేని జంతువును పాలించేటం క్రాంతి విరుద్ధం," అని ఆ మనిషిని కరాగృహంలో పెట్టించాడు.

వెళ్ళిపోతూ ఆ మనిషి, "మహారాజా, నా పులిని బాగ్రత్తగా చూడండి!" అన్నాడు, రాజు వెళ్లి అదివరకే జిల్లి పులులూ పెరుగుతున్నాయి. ఈ పులిని కూడా తీసుకు పోయి బారిలో చేర్చాడు.

కొద్ది రోజులు గడిచాయి, రాజు ఒక నాడు తన పెంపుడు జంతువుల పెట్టు పాతలా, దవాగతీమూలూ స్వయంగా విదా రిస్తూ పులులన్నీ చరితక వచ్చారు, అక్కడి పులుల మధ్య అయినకు బిక్కిచెక్కి. బిలి పినంగా ఉన్న పులి కనబడింది.

"ఈ పులి కలాగున్నదేమిటి? ఏనికే మోనా బచ్చా? చికిత్స పమైనా చేస్తున్నారా?" అని అక్కడి పోషకులను అడిగాడు రాజు.

"మహారాజా, ఇది కత్తగా పచ్చిన పుట్ట. ఇది ఇక్కడికి పచ్చిన తరవాత ఆహారం వేట్టలేదు. ఇది తాగి లేదు. ఇన్నాళ్ళూ ఆలాగే పడి ఉన్నది." అన్నాడు పోషకులు.

"ఇది ఎక్కడి నుంచి వచ్చింది?" అని రాజా సుగ్రీ అడిగాడు.

"దీని యజమానిని కనుగొని కారాగృహంలో పెట్టించారు. ఇది ఆరన పెంపుడు పులి." అని పోషకులు తెలిపారు.

రాజు కన్నులు జరిగిన సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"కారాగృహం నుంచి ఆ మనిషిని తీసుకురండి," అని రాజు తన బేటులను అజ్ఞాపించాడు. వాళ్ళు ఆ మనిషిని తీసుకు వచ్చారు.

"ని పులికి సుష్ట ఏమి ఆహారం పెట్టి వాడివి? అది ఏం తినంది?" అని రాజు అడిగాడు.

"అన్ని పులులలాగానే అది కూడా మాంసం తింటుంది. మహారాజా!" అన్నాడు ఆ మనిషి.

"అది నా ద్వారా వచ్చినది ఏమీ తినక, పట్ట కట్టడంలేదు!" అన్నాడు రాజు.

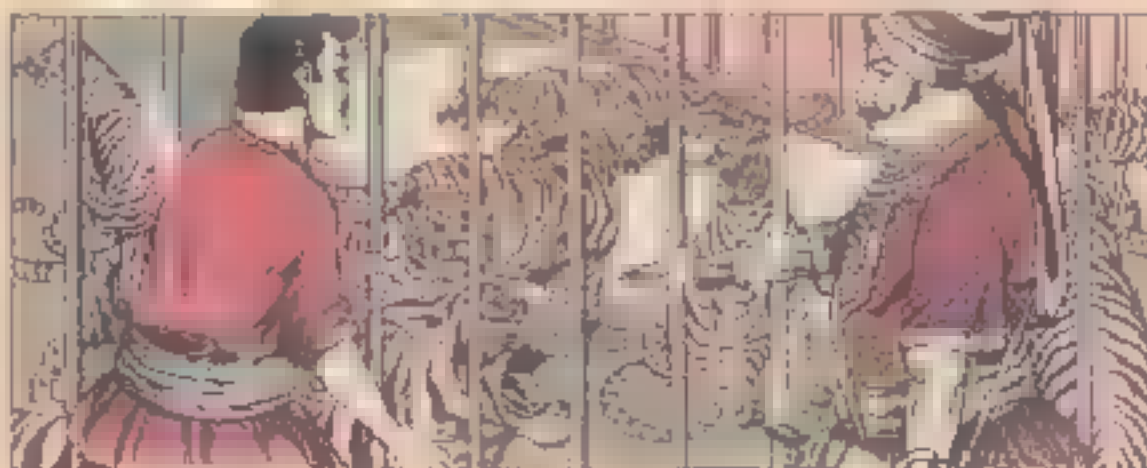
ఆ మనిషి అరుర్తావరుడూ, "నేను దాన్ని ఎక్కడ చూచారీ, మహారాజా!" అన్నాడు.

జడ్డదూ కలిసి పులులను చూసి చాటి పోయారు. ఆ పులి తన యజమానిని చూడ గానీ లేని వచ్చి, ఆరన తన యజమానిని చూడ

అతన్ని నాకింది. దాని స్థితి చూసి ఆ మనిషి దాన్ని కొగరించుకుని బాపుడుమం పెట్టాడు.

ఆరన చెత్త ఆహారం పెడితే పులి అప్పు రావుడున తిన్నది. రాజు చూడగానే రాజుకు కనువిప్పు కలిగింది. బంతువులకు శ్రమ కలిగి ఇవ్వటానికి కొంత హెచ్చించి వలస వేస్తుంది అది క్రూరత్వం అనిపించుకోదు. ఆ మనిషికి పులి పిదా, ఆ పులికి ఆరన పిదా ఉన్న ప్రేమలో తనకు మోహనంలైనా కలగలేదు. తనకు ఎప్పుడూ ఏ వేరులేని ప్రాణి ప్రేమించలేదని రాజు గ్రహించాడు.

రాజు ఆరన, రాజు కట్టు చేసి, తన వద్ద ఉన్న మృగాలన్నీటికి అతన్ని ప్రధాన పోషకుడుగా నియమించాడు.

చేదోన్నారేతం

హనుమంతుడు కళ్ళు మూత పడు తున్నాడు. నిద్రని ముఖమూ, వచ్చని కళ్ళూ, బంగారం లాటి శరీరమూ, పెద్ద మూపులూ కలిగి, దారికి అడ్డంగా వరుసుని ఉన్న హనుమంతుణ్ణి చూసి ఓముడు ఏ చూత్రమూ లేదనేదక, దగ్గరికి వచ్చి నింపినాడం చేశాడు.

హనుమంతుడు కళ్ళు తెరిచి చిమ్మని చూసి, చిన్నగా నవ్వుతూ, "నానానా, ముసలివాణ్ణి, బిడ్డవాణ్ణి, అలాగే పాపా నుఖంగా నిద్ర పోతుంటే చూడకు లేపావు? నా నింటిబంటువుని మువ్వచెల్లని తొలిబిడ్డయి చూపవచ్చువే! నీకు పెద్ద వాళ్ళదే: ఆవరించటం కూడా అబద్ధం లాగున్నది. ఆనయి ఇటుగా ఒంటరిగా

ఎందుకు వచ్చావు? ముందున్న ప్రదేశం చేపతలు సందరించేది, అక్కడికి వెళ్ళు." అన్నారు.

"నేను క్షితియడ్లొట్టి, కురుపంకాని పుట్టిక వాణ్ణి, నా పేరు వీరుపేతుడు, మళ్ళి ఎవ రెవ? నక్కడ ఎందుకున్నావు? నికి రోదావం ఏలా వెచ్చించి? నాకు దారి జూపి." అన్నారు లిమూడు.

"నేను వానరుణ్ణి, దారి తెలిగను. అమాయత్వం చెయ్యక, మర్యాదగా తిరిగి వెళ్ళిపో." అన్నారు హనుమంతుడు.

"దారి తెలిగకపోతే అమాయత్వం చెయ్యటం కాదు. నీకు అపాయమే చేస్తాను," అన్నారు ఓముడు.

"అబ్బా, నేను చాలా మునిరివాణ్ణి. బయ్య మనవిస. కదలలేను. నీకు నజంగా వెళ్ళాలనే నిజం నమ్మి చాటిపో." అన్నారు హనుమంతుడు.

"చాటి వెళ్ళటం చాలా కష్టం. నీకు తెలుసు, లేకపోతే, హనుమంతుడు నామే ద్రాస్తి చాలినట్లు ఏవేదే చాటిపోయానా?" అన్నారు దీమోడు.

"ఏనడా హనుమంతుడు? వాడు నామే ద్రాస్తి ఎందుకు చాటివేరినా కచ్చింది?" అని హనుమంతుడు అడిగాడు.

"నా చాగి హనుమంతుడు కూడా చాయా దెవుడి కొడుకు. నాకు అప్పు అన్నమాట. అది నెప్పవాడు. చామచి భార్యకు

రంకాదివతి ఎత్తుకుపోతే, హనుమంతుడు అమెను వెతుకుతూ నేమద్రం చాటి రంకకు వెళ్ళాడు. నేను కూడా ఆ హను మంతుడికి తనిదాని బలివెరాక్రమాటా. కత్తి కలవాణ్ణి. మంచిగా నాకు వారి బయ్య. దేదా దెబ్బతింటావు." అన్నారు దీమోడు.

హనుమంతుడు దీమోడి గర్వం లేకుండు కుని. నెవ్వ అవుతుంటూ. "నాయనా, నన్నెందుకు బలిస్తావు? నా కోరికను ఏళ్ళకు వచ్చి నీ చాసిన నువ్వు వెళ్ళు." అన్నారు.

దీమోడు నిర్లక్ష్యంగా ఎడమచేత్త పాను మంతుడి బిడ్డ పట్టి ఎత్తటోయినాడు. కాని అది కదలలేదు. అమెరాళ్ళుల్లో అతడు హనుమంతుడి కొకమే రెండు చేతులా బిట్ట. తన రుప్తు బలమంతా ఉపయోగించి కూడా ఆ కొకమే కదల్చలేక పోయాడు.

చివరకి వచ్చేసిగ్గు తెసింది. అతను నిజంగా రెండూ కోడింది. "చామ, నా ప్రగల్భాబు మచ్చించు నువ్వు నీ బిడ్డకు తెచ్చి. గంధర్వుడివే గాని. చామీయలు వాని ఉపవి మటకు కావు. అవ్వంగరం లేక నికర విమల చెప్పి. నన్ను నీ శిష్యుడుగా భావించుకో!" అన్నారు.

అప్పుడు హనుమంతుడు, "లామనా, నీనే హనుమంతుణ్ణి. వారి పుగ్రీపులికు వైరం వచ్చిపెన్నయి ముగ్గివైదు నా సహాయం కోరి. నాకే ప్రిహం చేశాడు." అంటూ

ఈమాయను కాలం నాటి కథ అంతా
 చెప్పించాడు. చిరకథ పోసుమంటుడు.
 "నేను జక్కలి ఉంటున్నాను ఇక్కడ
 గోంధర్వులూ, విద్యాధరులూ కూడా లేదా
 రామకథను పాటలు గద్ద పాడుతూ ఉంటే
 నీకు సంతోషం ఉంటుంది. ఇది ప్రజలకు
 పోషకమే అని నీకు తెలియదు. ఇక్కడికి
 ఎందుకు వచ్చావు?" అని విమర్శించాడు.

చిముడు హనుమంతుడికి సాష్టింగవది.
 "మహర్షా, ఇదాళ నీ దర్శనం చేయటం
 చేర్చి నా బుద్ధి సార్వజమయింది. సముద్రం
 చాలిన నాకు నీ రూపం ఎలా ఉన్నది
 చూపి నీకు ఉన్నట్లు చెప్పు." అన్నాడు.

"అ నాటి రూపం ఈవాడు చూపటం
 నాకు సాధ్యమా, నాయనా? కాలంతోపాటు
 సమస్తమూ మారటం లేదా?" అన్నాడు
 హనుమంతుడు.

అయినా చిముడు వేదిరిపెట్టలేదు.
 అప్పుడు హనుమంతుడు కిరీరాన్ని
 భయంకరంగా పెంచాడు. ఆ కిరీరం కిరీరా
 తలంలా క్రమించుకుని, అకాలం కిరీరా
 తున్నట్టుగా ఉంది. కిరీరాని లాగా నీకా
 ఉన్నట్టు. కిరీరా నివృత్తత లాగా లాగా
 ఉన్నాయి. నీరేటు దిక్కుగానూ క్రమం
 గానూ ఉన్నాయి. కనుమననం చిట్టంగా,
 ముదిరింది ఉన్నాయి. తోక ప్రహారంగా
 పెరిగి, నెలనూ కట్టుకున్నది.

హనుమంతుడు చిముడితో, "నా రూపం
 మారదా, నాయనా? అనంతపునర్జన్మం
 నా కిరీరాన్ని నాకూ పెంచగలను. క్రమపురి
 ఎవరూ నాకూ భయంకరంగా ఉంటును,
 నువ్వు ఆ రూపాన్ని చూడలేవు." అన్నాడు.
 చిముడు, "మహర్షా, దీన్నే చూడలే
 నుండా ఉన్నాను. కిరీరా చిక్కుల గమ్యం
 ఉన్నాయి. ఇది రూపాన్ని ఉపసంహరించు,"
 అని అతిమామయిస్తాడు.

హనుమంతుడు కిరీరా మాయలు రూపం
 దరించి, చిముట్ల కొగలించుకుని, "నాయనా,
 కిరీరా సాగంధిక మనానికి దారి. వెళ్లరా, నీకు
 శుభం కలుగు గాక. నీకు కష్టం కలిగి
 నువ్వు నువ్వు కలుచుకో. సాహసించి

సాగంధిక పుష్పాలు తోసేస్తూ! బెవకలక
తగావా వస్తుంది." అని చెప్పి అంతర్జన
మయనాడు.

రెట్టించిన ఉత్సాహంతో దీక్షుడు
ముందుకు సాగి, కొండల మధ్యగా ప్రవ
హించే ఒక నదీతీరాన సాగంధిక వనాన్ని
చూశాడు. వైడూర్యులను పోలిన, నాళాలు
గల రకరకాల సాగంధిక పుష్పాలు నూనానీ
నీలు పెదబిడ్డలూ ఎంతో అందంగా
ఉన్నాయి. క్రొవది కొరిక తిర్చులానిలి
దీక్షుడు ఆ పుష్పవనం కోయబోతుండగా
భయంకరకాకారులైన రాక్షసులు సంచ
కాపరావాళ్లు అయూషాలు ధరించి, దీక్షుడి
వద్దకు వచ్చి, "అయ్యా, నీ వెవరివి?

అయూషాలువరించి ఇక్కడి గిందుగు
వచ్చావు?" అని అడిగాడు.

"నేను కురువంశంవాణ్ణి. పాండురాజు
కొడుకును, దర్బరాజు తమ్ముణ్ణి. ఇ
సాగంధిక పుష్పాల కోనం వచ్చాను,"
అన్నాడు దీక్షుడు.

"ఇది కురుకుడి వనం, ఇక్కడికి మను
మ్యులు రాకూడు. కురుకుడి అనుమతి
కొంది కావలసినన్ని పూలు కోసుకుంటే,"
అన్నారు రాక్షసులు.

"కురుకుడు ఎక్కడ ఉన్నాడో! కాక
పోయినా, నాలుగు పూల కోనం నీ నీకన్ని
చిత్త మిడగాలా? నేను క్షత్రియుణ్ణి. కోరి
నది బలంతో పొందించుం ఇ భర్తం. ఇదేమి
సాక్షాత్తు పెరడు కాదు. ఇది దేవుడు
సృష్టించిన బోటా. ఇక్కడ ఒకరిని మర
కరు యాదించేదేమిటి?" అని దీక్షుడు,
రాక్షసులు వద్దంటున్నా వివేకుండా, సాగం
ధిక పుష్పాలున్న కొలనులోకి దిగాడు.

అది చూసి రాక్షసులు దీక్షుడి మీద
కలియబడ్డారు. దీక్షుడు తన గద గిదగిరా
తిప్పి కొండకు రాక్షసులను చావగొట్టాడు.
వారిలో కొందరు నెళ్ళి కురుకుడితో ఇలా
జరిగిందని చెప్పారు.

"దీక్షుణ్ణి పూలు కోసుకోవద్దండి. నా
శిషి అబద్ధంతరం లేదు. మీరు అతనికి
అడ్డు వెళ్ళకండి," అని చాళ్ళతో అన్నాడు

కుందేరుడు. ■ రాక్షసులు తిరిగి వచ్చి చూసేసరికి వీముడు బోలెడన్ని సోగంధిక పుష్పాలను కోస్తూ కనిపించాడు.

ఈ లోపం ధర్మరాజు. కాము ఉన్న చోట వీముడు కనిపించడం చూచేసరికి, "వీముడు ఎక్కడికి వెళ్ళాడు? నువ్వు ఎక్కడికైనా పంపావా చెబురా?" అని ప్రాసేడినీ అడిగింది.

వీముడు సోగంధిక పుష్పాలు తెస్తానని ఈశాన్యంగా వెలుగుబాటలో వెళ్ళినట్లు ప్రాసేడి తెలిసింది. అప్పేడు ముదోల్కరుడు తన పరివారంతో వచ్చి, పాండవులను వీముడున్న చోటికి చేర్చాడు. వీముడు ప్రాసేడికి సోగంధిక పుష్పాలు ఇచ్చాడు. పాండవులు

కుందేరుడి ఆమెను పొంది, అప్పేడి కోసం చూస్తూ గంధమాచల వర్షతం మీద నిద్రించిపోయాడు. వారందరినీ తిరిగి చూసే సారాధువాక్రమం వద్ద చేర్చి ఘోరశ్రుతుడు తన పరివారంతో సహా వెళ్ళి పుచ్చుకున్నాడు.

ఇలా ఉరిషాగా ఒకనాడు బాహుమరు తన రాక్షసుడు ప్రాసేడిని ఎత్తుకుపోవాలని యత్నిస్తే, బ్రాహ్మణు వేషం వేసుకుని, ధర్మరాజు వద్దకు వచ్చి, కాసు పరశురాముడి కిక్కిరిసింది, వమస్త కాస్త్రాణా, అస్త్ర విద్యయా నర్పినవాడినని చెప్పాడు. ధర్మరాజు ■ మోటలు సమిష్టి ■ రాక్షసుని తన వెంట ఉంచవలెచ్చాడు.

ఒకనాడు వీముడు వెటకు వెళ్ళాడు. రోమిశుడూ, టోముడూ, అతని రాక్షసులైన కలకృత్యాలు తీర్చుకోవడానికి అక్రమానికి దూరంగా వెళ్ళారు. ఆ సమయంలో బాహుమరు పాండవుల ఆయుధాలన్నీ కాజేసి, ముగ్గురు పాండవులనూ, ప్రాసేడిని ఎత్తుకుని పారిపోయాడు. సహదేవుడు మాత్రం ఎలాగో తాను ముని నుంచి వారి, వారు కాజేసిన ఆయుధాలతో కత్తి ఒకటి చాగేసుకుని, వీముడి సేనుపెట్ట గట్టిగా అయిస్తూ రాక్షసుని వెంట పట్టాడు.

ధర్మరాజు వాడితో, "ఒరీ, దుర్బాధుడా? వెంట ఉంటే అతన్ని చేత్తగ్నావు? ధైర్యం

ఉంటు మా ఆయుధాలు మా కిచ్చి, మాకో యుద్ధం చెయ్యి. నీకు మే మెమి కింత జేకాం? నై పెచ్చు మా అతిథిగా ఉండు కున్నాం." ఇంతలో భర్మవన్నాలు ప్రారంభించారు.

అది మాపి నపాచెప్పడు, "నీకితో మాట లేమిటి? చాతనైతే చాణ్ణి దంపాటి. బెదా వాడి తెలిలో దావాలి. మరో మార్గం లేదు." అంటూ రాక్షసుడి పీచికి వచ్చారు. అంతలోనే అమృతు ఎటు మంచి చెచ్చి పడ్డారు. అటానురుడు భర్మరాజునా, నేకులున్నీ, ప్రోవదిని ఇంత అమృతితో ఇంత బడ్డారు. అటానురుడు బలహీనుడైపోయి ఇంత అమృతు ఇంత ముట్టయ్యేదం చేసి, దివరకు చాణ్ణి ప్రతిత్తి. నెల నెల కట్టి దంపికాడు.

అంతరూ అశ్రమానికి తిరిగి వచ్చారు. అర్జును దింకా రాలేదు. ఇంతలో అయిదెళ్ళయింది. అతని నిరీక్షిస్తూ పొడవులు ఇ ప్రాంతం ఇంతే ఇతర పర్వతాలూ, అశ్రమాలూ చూస్తూ కాలం వెళ్ళుచున్నారు.

ఒకనాడు పాండవులు నలుగురూ ఒక చోట కూర్చుని కలుగ్లు చెప్పకుండా అందరూ ఒక విమానం ఆకాశంలో ప్రకృతస్తూ ననిమిలచి, వారున్న కంఠ నక్కగా పిగింది. అందులోనుంచి దేవతా ఘటసుడు

రాగ అర్జునుడు దిగాడు. స్వర్గం నుంచి కిరిగి వచ్చిన అర్జునుడు అన్నీలకు నమస్కరించి, తమ్మలను కొగలించుకుని, వారి వక్కనే కూర్చున్నాడు.

పాండవులు ఇంద్రుడి రథాన్ని, వారి అందాన్ని వింతగా చూశారు; దానికి సారథి అయిన మాతలిని గళించి, మర్యాదలు చేశారు; స్వర్గంలోని కైమ నమాదారాలు అదిగి తెలుసుకున్నారు. వారి ప్రశ్నల కిచ్చి బి! మాతలి తగిన నమాదారాలు చెప్పి, రథాన్ని ఇంత స్వల్పానికి రీసుకుపోయాడు.

ఇంద్రుడు అర్జునుడికి ఇంత దివ్య వస్త్రా దరణాలు ఇచ్చాడు. అర్జునుడు ఇంత ప్రోవది కిచ్చి, దక్కరాజు దగ్గరి కూర్చుని,

వ్యర్థంలో తనకు కలిగిన అనుభవాన్నిదీ
పూనొచ్చున్నది వివరించి ఇక చెప్పాడు :

"దివళి పురోహి, కాలక తన ఇద్దరు
కుమార్తెలు, వాళ్ళు బ్రహ్మను తమ తనమ్మ
తన మెప్పుంది. తమ సంతతికి దేవదాన
వుల చేత దావు చేసుకుంటూ, హోయ్ అని
గావ్ నగరం వాడని వాసంగమా పరాయి
శోరకు. ఆ కారణంగా పోలోమబుడా, కాల
శయంగా ఆ నగరంలో ఉంటూ. దేవక
లను అక్కపెట్టుకుందా దీపిస్తూ వచ్చాడు
నేను ఆ రాక్షసంహను జయించిన అనంతరం,
వాని నగరం ప్రవేశించాను రథం
సరువటం వాడ కష్టమయింది. అంత
అర్థంగా రాక్షసిని కవాలా గుట్టలుగా పది
పువ్వాలు, అంత మంతనా రాక్షస స్త్రీల
లోపనం పనిపించింది రథం దమ్మరు పని
ఆ స్త్రీలు ఇళ్ళలో కూరి వాక్కువ్వారు.
ఆ నగరం మొదట విర్జించినప్పుడు దేవ
అంత వశంబనే ఉండేవని, ఇంకొకడు
అక్కడ ఉండేవాడని. బ్రహ్మ పరం
మూలంగా రాక్షసులు దేవతలను వెళ్ళగెట్టి

ఆ నగరాన్ని అక్రమించుకున్నారని పోలో
వాడు చెప్పాడు పోలోడు, కాలశయకలమ
ఎలా నిర్మూలించటం అని ఇంకొకడు
బ్రహ్మని అడగగా, దేవదానవ వాడులకు
దేవదానవాది వల్లనే అది సాధ్యమవుతుందని
బ్రహ్మ చెప్పాడట ఇంకొకడు ఆ విషయం
నివ్వగిరింది. కాలశయకలమ ఉప
దానిక వాడు దివ్యాస్త్రాలను పెట్టుకుంటాడు."

మచ్చాడు, అందరూ కాలశయకలమ
లిక్కుకున్న అనంతరం తర్జునా అర్జునుని
పలిచి, అతడు హాథించుకు వచ్చిన అస్త్రా
లను చూపమచ్చాడు. అర్జునుడు కుచి
అయి, దేవదత్త మనే తన కంభం మొదలు
కుని తన వద్ద గల దివ్యాస్త్రా లన్నిటిని
దాపించసాగాడు ఆ సమయంలో వాడ
అంత పచ్చ అర్జునునికి, "అర్జునా, ఈ
అస్త్రాలను అంత కారణం లేకుండా ఎన్నడూ
ప్రయోగించకు. అందువల్ల వాడ ప్రమాదం
ఉంటుంది దేవదత్తంలో పలికి నున్న వ్రేయ
గించేటప్పుడు నేను వచ్చి చూస్తానంటి!"
అంత చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రీమద్భక్తలీల

8

నారదుడు చెప్పిన ప్రకారం పార్వతి తన తలితల్లెంటు వెంట బిడ్డలకుని కృష్ణ తిర్చాని! వెళ్ళి, ఏండాది మహామండ్రం అనిపిస్తూ తిన్నమైన తవేమ్మ చేయబోగింది. అమె ఒక్క అకు బిడ్డల తివకుండా తవేమ్మ చేస్తూ ఉండటం చూసి, అక్కడి బిడ్డల అమెను "అవేత్త" అని పిలవ వారం దించారు.

అకనాడు మెనకా పామరెంటులు తమ కుమార్తెను దూర వచ్చి, బిడ్డల ఒక్క అంధటం చూసి రయిచిరి, "అమ్మా, అహరం కూడా మాని ఎందుకు ఈ మోర తవేమ్మ చేస్తున్నావు? మమ్మడుద్ద ముచ చేసిన ఇప్పుడు నీ మమ్మ అమ్మగపిస్తావా? అతను విరాగి, దయాపానుయా, మమ్మ పనూ, అంధటి నందుకు బిడ్డల అంధ ప్రావు? బిడ్డల వచ్చియ్యా." అన్నాడు.

పార్వతి ఈ మాటలు విని, "మీరు మొనట నాతో ఎమన్నాడు? ఇప్పుడిం నన్నుచ్చి పెళ్ళి చేస్తామనితెదా? నా తవేమ్మతో నేను అయినను మీ అల్లుడగా చేస్తాను. నా కోసం ఏ మాత్రం దిగులు బిడ్డల, మీరు నందరికె వెళ్ళి, ముఖంగా వుండండి." అని తన తల్లి దండ్రులతో అప్పిరి.

బిడ్డలలోపూగా ఇప్పుడు పార్వతిని ఎలా పెళ్ళావటమో అని మధనపడి పోతున్నాడు. అప్పుడు బ్రహ్మ, విష్ణు, దేవేంద్రాదులు ఇచ్చి పట్టకు పచ్చి, బిడ్డల వల్ల మర్యాదలు పొంది, "మహేశ్వరా, మమ్మ పార్వతిని పెళ్ళాని లోకాలకు మేలు చెయ్యవెందుకు? ఏకు వట్టివ కాదును వేత తప్ప దాపు లేకుండా రావకుడు వరం పొంది ఉన్నాడు. నాడు చేస్తేనే నాని లోకాలు సుఖపడవు." అన్నాడు.

ఈ సూరియలు కప్పుడు రోహిణి నంబో
 ఏలం కూడా, పైకి వాటితో, "వెళ్ళాదిలే
 తవమ్మ పాగేదు. మమ్మడున్న జయంత
 వచ్చు గాని ప్రితి చూపుది రోహిణి తప్ప
 కోవలం కన్నం పాఠ్యతతో గృహస్థాశ్రమం
 గడపటం కన్న తనమ్మ చేతుకోవటమే
 మంచి పనులుంటున్నాయి." అన్నారు.

అందుకు బ్రహ్మ మొదలైనవారు ఒక్క
 నోక, గృహస్థాశ్రమమే గొప్పదని, రోహి
 ణినివార్త పవడ గారించినది, కప్పుడు
 గృహస్థుగా ఉంటూనే తవమ్మ చేసి, రా
 దుగాగి శివించుం పల్ల రోహిణి మేలు
 కలుగుతుందని హెచ్చరించారు.

వారు చెప్పినట్లే చేస్తానని మాట అట్ట
 కప్పుడు బ్రహ్మ మొదలైన వారిని పంపి

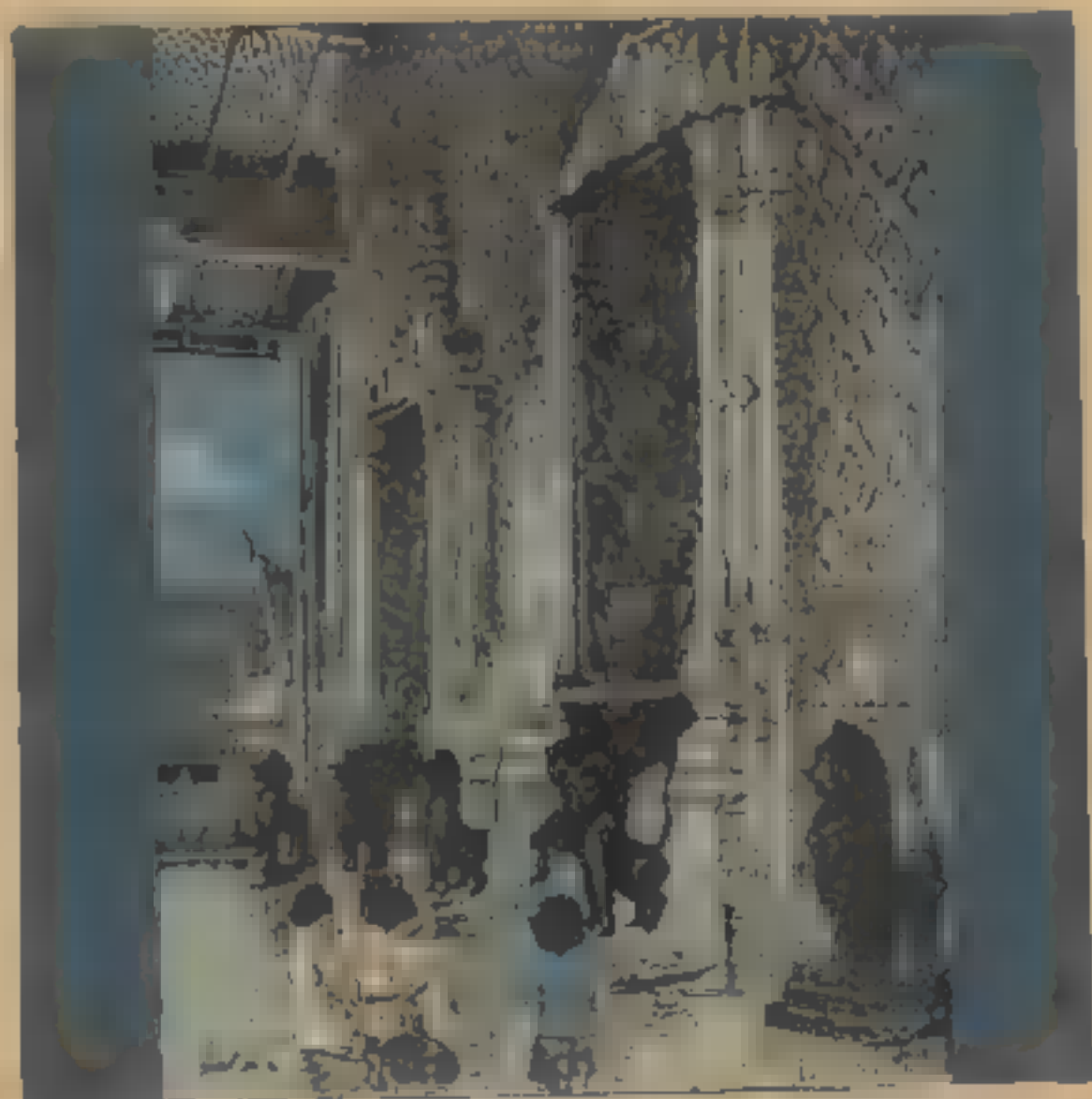
కాడు. కాని, అతనికి పాఠ్యతపై విరహం
 ఉన్నప్పటికీ, పాఠ్యత మనస్సు స్వయంగా
 తెలుసు కదానినెంచింది. అందుచేత
 ముసలి యతి ముగ్ధుని వార్చి,
 రంజనీ, కమంతలమూ ధరించి, పాఠ్యత
 తవమ్మ చేసుకుంటున్న ముగ్ధుని వెళ్ళాడు.
 పాఠ్యత ముగ్ధుని కేవలం చూసి, బ్రహ్మ
 ముగ్ధుని పాఠ్యతలలో ఒకరై ఉంటారను
 కుని, అనునను పూజించి, స్వాగతమెచ్చి,
 "తమరు ఎవరు? నేను తవమ్మచేసు
 కుంటున్న ఈ తీర్థప్రాంతానికి ఎందుకు
 వచ్చారు?" అని అడిగింది.

"నేను బ్రహ్మచారినికి చెందినవాణ్ణి.
 రోహిణిమంచాస్తూ తిరుగుతూ ఉంటాను.
 మన ఎవరి కుమార్తెవు? ముగ్ధుని ఇలా

118. మరకత బుద్ధాలయం

బొంబాయికి ప్రయాణించినపుడు మరాఠీ మండలం దివాలయాదర్శనం అప్పటికే దొరికింది. సాంప్రద్యంబట్టి మరాఠీ బుద్ధుని ఆలయం ఉత్తరాన ఉన్నట్లు తెలుసుకుంటే రాజపురానికి వెళ్ళిన అలయం. రాజపురానికి వెళ్ళిన అలయం రాజపురానికి ఉత్తరాన ఉన్నట్లు తెలుసుకుంటే రాజపురానికి వెళ్ళిన అలయం.

Chandamama
September 1971

For Sale only

Chandamama
(1971 & 1972)

వింధ్యవంశ కన్యకల్ప,
విశాఖపట్నం

వెంట్రుక వ్యాధి

జులై 1971
భారతీయ వైద్య

పోటీ వ్యాఖ్యల పోటీ :: బహుమానం రూ. 20 లు

- ★ వ్యాఖ్యలు సెప్టెంబర్ నుంచి 31 వ రోజు వరకు.
- వ్యాఖ్యలు ఒక్కమారుగానీ, రెండు వార్తలలోగానీ ఉండాలి. బహుమతి వ్యాఖ్యలను సంబంధించి ఉండాలి. ~~విజయవాడ~~ వ్యాఖ్యలు దీనినించి సంచికలో ప్రకటించబడును.

చందమామ

ఈ సంచికలో కథలు - చిత్రాలు - చిత్రావళులు

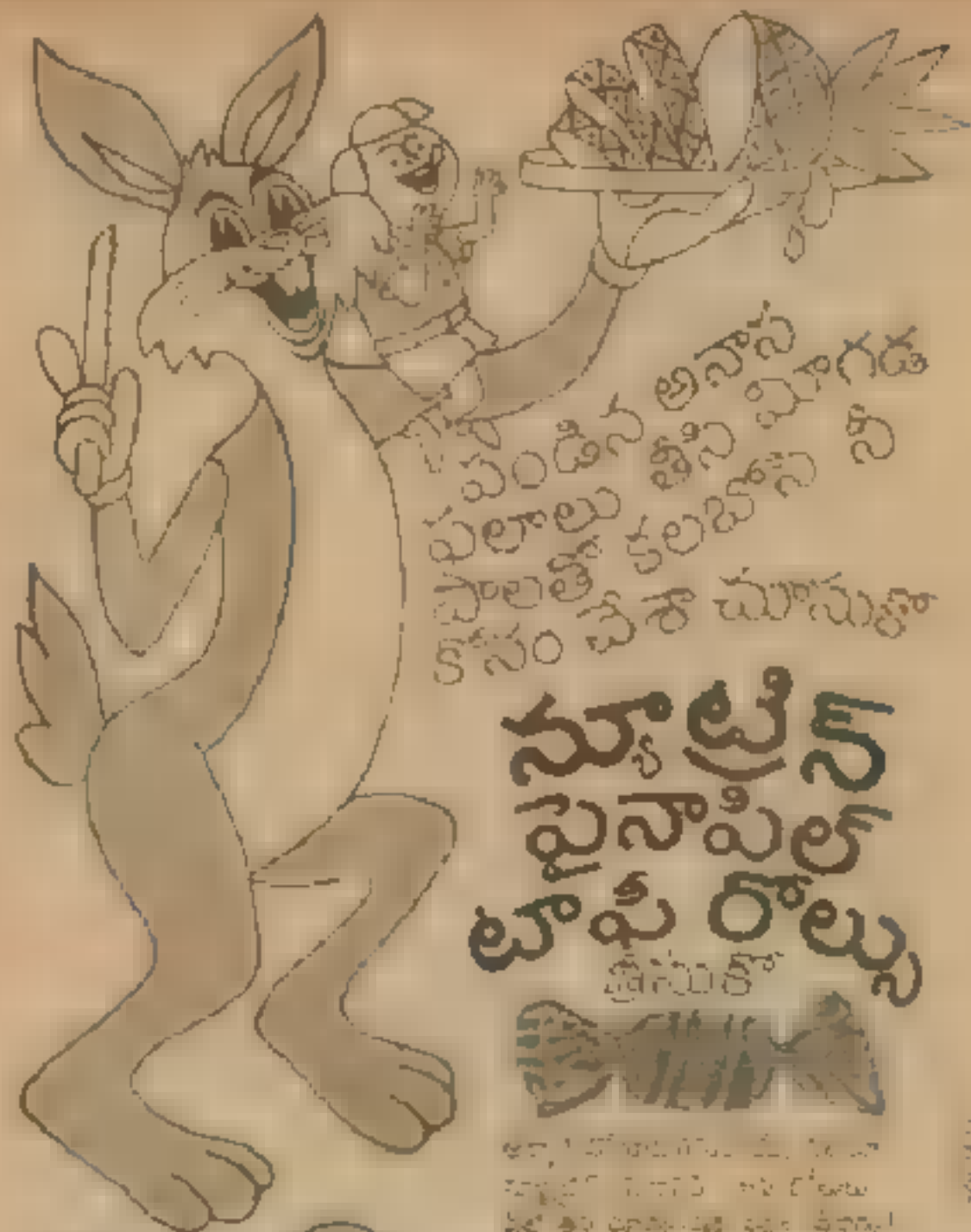
విజయవాడ ఆశుప్రసాదం	3	అశ్వప్రసాదం	41
విరాలిచ్చి విజయవాడ	5	కర్పూర చౌదరి	43
కాంతి - 12	9	మహా ప్రేమ	47
శివప్రసాదం	13	మహాభారతం	49
నల్లమరపాల్లూరి	17	కవిత్వం	57
శ్రీరంగమండలం	29	ప్రచురించిన పాఠాలు	61

విజయవాడ ఆశుప్రసాదం

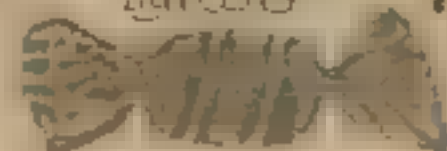
విజయవాడ ఆశుప్రసాదం

మరియు

విజయవాడ

న్యూట్రీక్ ఫైనాపిల్ టాఫీ రోల్స్ తీసుకో

ఆరోగ్యకరమైనది మరియు రుచికరమైనది
 న్యూట్రీక్ ఫైనాపిల్ టాఫీ రోల్స్
 మీ ఆరోగ్యానికి మంచి చేయాలి!

ఇక్కడ మోటుమోటు
 పండు పూరిత పెండు!

న్యూట్రీక్ ఫైనాపిల్ టాఫీ రోల్స్
 టాఫీ రోల్స్ (100 గ్రాం)

ఉన్నత
ఆశయాలతో
ఉన్నారా?

వాదండి డిటెక్ట్ కమల్ ఇంక్

వివా

పగలంతా ఎంతో శక్తి...
రాత్రంతా సుఖమైన నిద్రాంతి

వివా టాబ్లెట్స్ విశేషమైనవి. వీరిని తీసుకుంటే పగలంతా శక్తిగా ఉండి పనిచేయవచ్చు. రాత్రంతా నిద్రాంతిగా ఉండి సుఖమైన నిద్రాంతి పొందవచ్చు. వివా టాబ్లెట్స్ విశేషమైనవి. వీరిని తీసుకుంటే పగలంతా శక్తిగా ఉండి పనిచేయవచ్చు. రాత్రంతా నిద్రాంతిగా ఉండి సుఖమైన నిద్రాంతి పొందవచ్చు.

వివా టాబ్లెట్స్ విశేషమైనవి. వీరిని తీసుకుంటే పగలంతా శక్తిగా ఉండి పనిచేయవచ్చు. రాత్రంతా నిద్రాంతిగా ఉండి సుఖమైన నిద్రాంతి పొందవచ్చు.

వివా టాబ్లెట్స్ విశేషమైనవి. వీరిని తీసుకుంటే పగలంతా శక్తిగా ఉండి పనిచేయవచ్చు. రాత్రంతా నిద్రాంతిగా ఉండి సుఖమైన నిద్రాంతి పొందవచ్చు.

**వివా టాబ్లెట్స్ తీసుకుంటే -
పగలంతా శక్తిగా ఉండి పనిచేయవచ్చు.
రాత్రంతా నిద్రాంతిగా ఉండి సుఖమైన నిద్రాంతి పొందవచ్చు.**

వివా టాబ్లెట్స్
విశేషమైనవి.
వివా టాబ్లెట్స్
విశేషమైనవి.

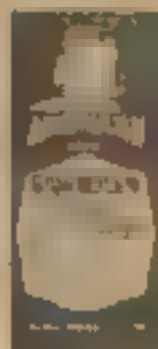
**ಇವ್ವಿಶಾಂಜನ್
ಗ್ರೆಷಮಿಕ್ಸ್‌ಚರ್**

Year	Percentage of respondents (%)
1997	65
1998	70
1999	75
2000	60
2001	70
2002	75
2003	80
2004	85

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{1}{i} = \frac{1}{2}$$

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the situation and the goals that need to be achieved.

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

— 1 —

[Faint, illegible handwriting]

5412-1999

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

[illegible]

1. 2014年12月31日
 2. 2015年1月1日
 3. 2015年12月31日
 4. 2016年1月1日

4. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 8

డేడ్ బట్టలను ఎక్కువ తెల్లగా ఉత్సవం ఉంది

— ఏ.ఎం.ఎ. పోలీస్ కమిషనరీ

మీలా డేడ్ బట్టలలో ముగియడం డేడ్ బట్టలలో ముగియడం.

1. ఏ.ఎం.ఎ. డేడ్ బట్టలలో ముగియడం ముగియడం. — ఏ.ఎం.ఎ. పోలీస్ కమిషనరీ
2. ఏ.ఎం.ఎ. డేడ్ బట్టలలో ముగియడం ముగియడం. — ఏ.ఎం.ఎ. పోలీస్ కమిషనరీ
3. ఏ.ఎం.ఎ. డేడ్ బట్టలలో ముగియడం ముగియడం. — ఏ.ఎం.ఎ. పోలీస్ కమిషనరీ

మీలా డేడ్ బట్టలలో ముగియడం ముగియడం.

డేడ్ బట్టలలో ముగియడం ముగియడం.

మీలా డేడ్ బట్టలలో ముగియడం ముగియడం.

బ్రిటానియా గ్లాస్ బిస్కట్లు ఎంతో మంచివి పుష్టిగా పెరగడానికి

బిస్కట్లను పిండి, నీళ్లు, ఉప్పులతో చేస్తారు. అలా
చేస్తే పుష్టిగా ఉండే బిస్కట్లు మాత్రమే బిటానియా
బిస్కట్లను తయారు చేశారు.

అలా తాళి నీటిలో తేలికవుతుంది అలాగే
దానిని అతిగా ఉప్పు ఉంచినా, పెరిగితే
అది ఎంతో మంచిదిగా ఉంటుంది.

దానిని అతిగా ఉప్పు ఉంచినా, పెరిగితే
అది ఎంతో మంచిదిగా ఉంటుంది.

దానిని అతిగా ఉప్పు ఉంచినా, పెరిగితే
అది ఎంతో మంచిదిగా ఉంటుంది.

భారతదేశంలో అతి శ్రేష్ఠమైన బిస్కట్లు బ్రిటానియా

బిటానియా బిస్కట్ల
లో ఎంతో మంచి ఉన్నది
అందుకే బిటానియా బిస్కట్ల
ని తయారు చేశారు.

© 2017

రోజంతా సుఖసంతోషాలలో మునిగితేలారా?

హిందూ ఆరంభ
దేవదేవతలకు
మరియు పాపం
కావాలని నీలమనం

2-400 1-2-3-4 1-2-3-4
1-2-3-4

DRINK FANTA

సంకల్పిత చిత్రం

అద్భుత జాతకుడు

శ్రీమతి సుమతీ సామంతరావు

చిత్రం

సంకల్పిత

